

ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ ΜΑΣ

Υπό ΝΙΚ. Θ. ΜΠΟΜΠΗ

Ἡ χώρα μας συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν πορτοκαλεο- παραγωγικῶν τοιούτων, τῆς ὁποίας ἡ κατά τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἐτησία παραγωγή κυμαίνεται γύρω τῶν 150 χιλ. τόννων καὶ ἡ ὁποία ὡς προβλέπεται, κατόπιν τῶν κατ' ἔ-τος γενομένων πολυαριθμῶν νέων δενδροφυτειῶν δενδρὺ- λίων πορτοκαλέας — γύρω τῶν 500.000 ἐτησίως — θέλει ὑ-περβῆ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς πενταετίας τοὺς 250 000 τόννους.

Τοῦ δενδροκομικοῦ τούτου ἑλληνικοῦ προϊόντος, παρὰ τὰς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκδηλουμένας προσπάθειας, δὲν ἐπετεύχθη ἡ πραγματικὴ καὶ ὀλοσχερῆς ἀξιοποίησις του, ἐξ οὗ καὶ ἡ παρατηρουμένη κρίσις, ἥτις μαστίζει αὐτὸ καὶ τοῦτο παρὰγοντας πολυπληθεῖς Ἑλληνας ἀγρότας. Ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ ἀπορροφᾷ μόλις τὸ 1/10 τῆς ὅλης παραγω- γῆς του, ἀνερχομένη γύρω τῶν 15 χιλ. τόννων ἐτησίως, ἡ δὲ ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας χυμῶν ἀπορροφουμένη ποσότης του, δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 6—7 χιλ. τόννους ἐτη- σίως. Οὕτω προκύπτει ὅτι ἡ ἐναπομένουσα, ἐκ τῆς ὅλης ἐτησίας παραγωγῆς, ποσότης τῶν 130 χιλ. τόννων πορτο- καλίων, διατίθεται ὡς νωπὸς καρπὸς εἰς τὴν ἐγχώριον κα- τανάλωσιν, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι, σεβαστὸν ποσὸν ταύτης παραμένει ἀδιάθετον καὶ καταστρέφεται, εἴτε ὡς ἀ- νηρημένος καρπὸς ἐπὶ τοῦ δένδρου, εἴτε λόγω ἐλλείψεως τῶν καταλλήλων ψυκτικῶν χώρων, ἡ καὶ τέλος διατίθεται ὑπὸ τῶν παραγωγῶν εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ τῆς καθόλου ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκονο- μίας.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων τὸ πρόβλημα τῆς πορ- τοκαλεοπαραγωγῆς μας καθίσταται ὀλονέν καὶ ὀξύτερον, ζοφερωτέρα δὲ ἐμφανίζεται ἡ προοπτικὴ τοῦ μέλλοντός της. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ τακτοποίησις καὶ ἡ λύσις τοῦ σο- βαροῦ τούτου προβλήματος, διὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ ἐπιληφθῶμεν ἐγκαίρως καὶ νὰ μελετήσωμεν τοῦτο μετὰ πά- σης προσοχῆς καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Αἱ ἐξαγωγαὶ μας εἰς πορτοκάλια χαρακτηρίζονται μη- δαμναὶ καὶ ἀσήμαντοι, ὡς καλύπτουσαι ἐλάχιστον ποσο- στὸν τῆς ὅλης παραγωγῆς μας καὶ τῆς παγκοσμίου πορ- τοκαλεοπαραγωγῆς. Συγκεκριμένως, ἡ Ἑλλάς ἐπραγματο- ποίησε, κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἐξαγωγὰς πορτοκα- λίων καλυπτούσας τὸ δέκατον τῆς ὀλικῆς αὐτῆς παραγω- γῆς καὶ τὸ 0,5 % τῆς παγκοσμίου ἐξαγωγῆς, ἡ Ἰσπανία κατὰ τὴν ἰδίαν χρονικὴν περίοδον ἐξήγαγε τὸ 65 % τῆς παραγωγῆς της καλύπτουσα οὕτω 40,1 % τῆς παγκο- σμίου ἐξαγωγῆς, τὸ δὲ Ἰσραὴλ ἐπέτυχε νὰ ἐξαγάγῃ τὸ 85 % τῆς ἐτησίας παραγωγῆς του, ἀντιστοιχοῦντος πρὸς 3 % τῆς παγκοσμίου ἐξαγωγῆς. Ἐκ τῶν τυπικῶν αὐτῶν στοιχείων διαπιστοῦται πλήρως καὶ ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἐλά-

χιστα ἔχομεν προωθήσει τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος μας ὡς ἐξαγωγίμου νωποῦ καρποῦ.

Τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης καθυστερήσεώς μας ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν πορτοκαλίων μας ἀνάγονται ὄχι μόνον εἰς τὴν μὴ εἰσέτι σύγχρονον, καὶ ὑπὸ τῆς διεθνoῦς ἀγορᾶς ἀ- παιτουμένην, διαλογὴν καὶ συσκευασίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πανσπερμίαν τῶν παραγομένων ποικιλιῶν πορτοκαλίων μας. Καὶ ἡ μὲν πρώτη περίπτωσις, ὀφείλομεν νὰ ἀναγνω- ρίσωμεν καὶ νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι παρουσιάζει σημεῖα λίαν ἐνθαρρυντικά, διότι πολλὰ ἐπ' αὐτῆς ἐπιτελοῦνται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὥστε νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι συντόμως θὰ ὑπερπηδῆθῃ πλήρως τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἐμπόδιον τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαθέσεως τοῦ προϊόντος μας αὐτοῦ. Διὰ τὴν καθιέρωσιν καὶ σταθεροποίησιν ὁμῶς τῶν παραγομέ- νων, καὶ ὑπὸ τῶν ξένων καταναλωτῶν ζητουμένων καὶ προ- τιμωμένων ποικιλιῶν, οὐδεμία ἐνδειξις ἐκ μέρους τῶν ἀρ- μοδιῶν καὶ ὑπευθύνων πρὸς τοῦτο διεφάνη ἀκόμη, καθ' ὅ- σον, ὡς γνωστὸν, δύναται καθεὶς ἐλευθέρως καὶ ἀνευ οὐδε- νὸς ἐλέγχου νὰ προβαίη εἰς νέας δενδροφυτεῖας δενδρὺ- λίων πορτοκαλέας. Ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου σημείου ἐ- φιστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιτελείου, τὸ ὅποιον καλεῖται διὰ μίαν ἄμεσον καὶ ἐνεργὸν παρέμβασιν, πρὸς μίαν κατευθυνομένην καλλιέργειαν ποικιλιῶν πορτοκαλίων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ καταναλωτοῦ ἐντο- πίου καὶ ξένου. Ἐπίσης ἐλάχιστα ἔχομεν ἐπιτύχει καὶ εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐκμετάλλευσιν πρὸς πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν προϊόντων μας αὐτῶν. Παρ' ὅλον ὅτι, ἤδη ἀπὸ τοῦ 1889 ἰδρῦθῃ εἰς Καλλιφόρναν τῶν Η. Π. Α. τὸ πρῶτον ἐρ- γοστάσιον διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐσπε- ριδοειδῶν, ὑπάρχουν δὲ ἐν λειτουργίᾳ σήμερον συγχρο- νισμένα ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας αὐτῶν εἰς ὅλας τὰς παρα- γοῦς χώρας, εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδὲν τοιούτων ἐργοστά- σιον ἰδρῦθῃ εἰσέτι διὰ μίαν σύγχρονον καὶ πλήρη βιομη- χανικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐσπεριδοειδῶν. Μικρὰ βιομηχα- νικὴ ἐκδήλωσις, καὶ ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν μόνον χυμοῦ, παρατηρεῖται κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη, ἡ ὁποία ὀλονέν ἐξελίσσεται διὰ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας συγχρο- νισμένων ἐργοστασίων ἐκχυμώσεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν μας, καὶ ἰδίᾳ τῶν πορτοκαλίων. Τὰ ἐργοστάσια ταῦτα παρήγον κατὰ τὸ 1956 ἐν συνόλῳ 2 600 τόννους χυμῶν, ἐξ ὧν 2 200 τόννοι χυμοῦ πορτοκαλίων καὶ περὶ τοὺς 400 τόν- νους χυμοῦ λεμονίων. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μέση ἀπόδοσις εἰς χυμὸν κυμαίνεται εἰς 35 %, συνάγεται ὅτι ἀ- περροφήθησαν ὑπὸ τῆς βιομηχανίας μας χυμῶν περὶ τοὺς 7 500 τόννους, ἐξ ὧν 6 500 τόννοι πορτοκαλίων καὶ 1 150 τόννοι λεμονίων κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ, ποσότητες μηδαμναὶ

έν συγκρίσει πρὸς τὰ έναπομόνοντα, μετὰ τὴν ἐξαγωγήν, δι' ἐγκωρίαν κατανάλωσιν προοριζόμενα, πλεονάσματα ἐσπεριδοειδῶν μας. Ἐὰν ὅμως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ τεραστία κατανάλωσις τῶν χυμῶν αὐτῶν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ εἰς τὴν Χώραν μας, ὑποδεικνύεται ἡ πλέον ἐντονωτέρα ἐκδήλωσις τῆς τοιαύτης, μερικῆς ἔστω, βιομηχανικῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν μας, διὰ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας καὶ πολλῶν ἄλλων συγχρονισμένων ἐργοστασίων ἐκχυμώσεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν πορτοκαλίων μας, τόσον πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς ἐγκωρίου ἀπαιτήσεως, ὅσον, ὅπερ καὶ σπουδαιότερον, καὶ πρὸς ἐξαγωγήν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, τῶν τοιούτων βιομηχανικῶν προϊόντων μας, τῆς ὁποίας αἱ ἀπαιτήσεις παρουσιάζονται διαρκῶς καὶ μεγαλύτεραι πρὸς αὐτά.

Ἡ τοιαύτη βιομηχανικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐσπεριδοειδῶν δηλαδὴ τῆς ἐκχυμώσεως καὶ μόνον αὐτῶν, δὲν ἀποτελεῖ καὶ τὴν πλήρη βιομηχανικὴν ἐκμετάλλευσιν πρὸς ὀλοκληρωτικὴν ἀξιοποίησιν αὐτῶν. Πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ μεγάλης ἀξίας εἶναι τὰ λαμβανόμενα παραπροϊόντα τῆς τοιαύτης βιομηχανοποιήσεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι: 1) Τὸ ἐκ τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ φλοιοῦ λαμβανόμενον αἰθέριον ἔλαιον. 2) Αἱ ἐκ τῆς καρπικῆς σαρκὸς λαμβανόμεναι κτηνοτροφαί. 3) Ἡ ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν φλοιῶν πρὸς παραγωγήν κτηνοτροφῶν λαμβανόμενη ὡς ἐνδιάμεσον προϊόν «μελάσσα ἐσπεριδοειδῶν». 4) Ἡ ἐκ τῶν φλοιῶν λαμβανόμενη πηκτίνη, ἡ ὁποία περιέχεται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς τοιούτους τῶν λεμονίων καὶ 5) τὸ ἐκ τῶν σπερμάτων αὐτῶν παραγόμενον σπορέλαιον. Αἱ περιεκτικότητες καὶ ἀποδόσεις εἰς τὰ ἀνωτέρω προϊόντα εἶναι σημαντικά. Καὶ διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν μεγάλην σπουδαιότητα αὐτῶν, κατόπιν μιᾶς τοιαύτης πῆρου βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν μας, ἀναφέρομεν ἐνδεικτικῶς ὅτι, κατὰ τὴν κατὰ τὸ 1956 πραγματοποιηθεῖσαν κατεργασίαν τῶν 7500 περίπου τόννων ἐσπεριδοειδῶν πρὸς παραγωγήν χυμῶν, ἀπερρίφθησαν 4460 τόννοι φλοιῶν καὶ 148 τόννοι σπερμάτων. Ἡ ἐκ τῆς ἀπορρίψεως, καὶ μὴ περαιτέρω ἐπεξεργασίας, τῶν 4460 αὐτῶν τόννων φλοιῶν καὶ τῶν 148 τόννων σπερμάτων, ζημία τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Οἰκονομίας εἶναι σοβαρὰ καὶ ἀξιόλογος, καθ' ὅσον ἐνδεικτικῶς σημειοῦται ὅτι, ἂν τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τῶν ἀπορριπτομένων αὐτῶν συστατικῶν τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἦτο δυνατόν νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ ὑπῆρχε δυνατότης βιομηχανικῆς ἀξιοποιήσεώς των, θὰ ἐπετυγχάνοντο τὰ κάτωθι παραπροϊόντα: α) Αἰθέριον ἔλαιον 476 χιλιόγρ., β) Κτηνοτροφαί 560 τόννοι, γ) Μελάσσα ἐσπεριδοειδῶν 423 τόννοι, δ) Σπορέλαιον 35 τόννοι καὶ ε) Πλακοῦντες

τῶν πυρήνων, πρὸς κτηνοτροφίαν 75 τόννοι. Τῶν προϊόντων τούτων ἡ ἀξία εἶναι σημαντικωτάτη, ἂν ὑπολογισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαίου, τοῦ σπορέλαιου, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν παραπροϊόντων.

Ἡ λαμβανόμενη κτηνοτροφὴ εἶναι μεγάλης θρεπτικῆς ἀξίας διὰ τὰ ζῶα. Συγκεκριμένως ἡ θρεπτικὴ αὐτῆς ἀξία εἶναι κατὰ τὰ 16% μεγαλύτερα τῆς θρεπτικῆς ἀξίας ὀλοκλήρου τοῦ καρποῦ καὶ ἡ ὁποία δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς ἐκείνην τοῦ τριφυλλίου, τοῦ ἀραβοσίτου, τῶν τεύτλων κλπ. Ὁ ἀπεξηραμένος φλοιὸς τῶν ἐσπεριδοειδῶν, ἐνθὺ περιέχει μικρὸν ποσοστὸν πρωτεϊνῶν (6%) καὶ λίπος (1%), παρουσιάζει κυτταρίνην (10—15%) καὶ μέγα ποσοστὸν ὕδατανθράκων (30% σακχάρου). Ἐπίσης περιέχει φωσφόρον, κάλιον καὶ ἀσβέστιον. Εἶναι εὐγευστος, εὐπεπτος καὶ θεωρεῖται ὡς ἐκ τούτου μεγάλης θερμικῆς ἀποδόσεως τροφή τῶν ζῶων.

Τὸ ἐκ τῶν σπερμάτων τῶν ἐσπεριδοειδῶν λαμβανόμενον σπορέλαιον, καὶ μετὰ τὴν ἀνακάθαρσιν του ὁμοιάζει, ὡς πρὸς τὴν ὄσμην καὶ τὸν χρωματισμὸν, τοῦ ἐλαιολάδου καὶ εἶναι ἐξ ἴσου ὑγιεινὸν καὶ κατάλληλον πρὸς βρώσιν. Δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ τόσον ὡς ἄριστον λιπαρὸν τρόφιμον, ὅσον καὶ εἰς τὴν παρασκευὴν ἀναπληρωμάτων βουτύρου—φωτικῶν ἐλαίων—ὅσον ἀκόμη καὶ διὰ τὴν παρασκευὴν σαπῶνων. Τέλος τὸ αἰθέριον ἔλαιόν των εἶναι πολυτιμώτατον καὶ εὐρίσκει ποικίλην χρησιμοποίησιν.

Τοιαύτη ὅμως βιομηχανία πρὸς πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν ἐσπεριδοειδῶν δὲν ὑφίσταται ἀκόμη παρ' ἡμῖν καὶ, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρομεν, ἡ ἀπορρίψις τῶν φλοιῶν καὶ τῶν σπερμάτων, δημιουργεῖ σοβαρὰν ζημίαν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ τὴν καθόλου ἐθνικὴν ἡμῶν οἰκονομίαν, δοθέντος ὅτι οἱ φλοιοὶ καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἐσπεριδοειδῶν ἀποτελοῦν τὸ 60% τοῦ ὄλου καρποῦ των.

Ὡς ἐκ τούτου, ἀλλὰ καὶ λόγω τῆς παρατηρουμένης παρ' ἡμῖν μεγάλης ἐλλείψεως κτηνοτροφῶν, ἐνδείκνυται καὶ καθίσταται ἐπιτακτικὴ καὶ ἀναγκαία ἡ ἴδρυσις τοιούτων ἐργοστασίων, κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὴν Κρήτην καὶ Ἡπειρον, ἀργότερον δὲ καὶ εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα τῆς Χώρας μας, ἐνθα ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ παραγωγή τῶν ἐσπεριδοειδῶν παρουσιάζει ἀλματώδη αὐξήσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, λόγω τῶν μεγάλων ἐκτάσεων νέων ἐκ τούτων φυτειῶν, αἵτινες εἰσέρχονται εἰς καρποφορίαν καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν Πελοπόννησον, Χίον καὶ Μυτιλήνην, ἵνα οὕτω ἐπιτευχθῇ ἡ πλήρης ἀξιοποίησις τῶν πολυτίμων αὐτῶν ἀγροτικῶν προϊόντων μας καὶ νὰ παρακαμφθῇ ἡ κρίσις καὶ ἡ κακοδαιμονία, ἡ ὁποία μαστίζει αὐτὰ καὶ τοὺς ταύτας παράγοντας πολυπληθεῖς Ἑλλήνας ἀγρότας.

Ο Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Κ. Νεῦρος κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως. Παρακαλεῖ ὅπως τηρηθῆ ἑνὸς λεπτοῦ σιγή εἰς μνήμην τῶν ἀποθιωσάντων συναδέλφων Θεοδώρου Σταθοπούλου, Βασιλείου Ζήση, Γεωργίου Ματθαιοπούλου καὶ Κωνσταντίνου Πατέρα.

Τηρεῖται ἑνὸς λεπτοῦ σιγή.

Ο κ. Νεῦρος προτείνει ὡς Πρόεδρον τῆς συνελεύσεως τὸν κ. Γεώργιον Τσιρώνην καὶ ὡς γραμματεῖς τοὺς κ. κ. Κ. Καραμπίνην καὶ Δ. Κωνσταντίνην.

Ἡ Συνέλευσις ὁμοφώνως ἐγκρίνει τὴν πρότασιν.

Ο κ. Γ. Τσιρώνης εὐχαριστεῖ τὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐκλογῆς του ὡς Προέδρου. Παρακαλεῖ τοὺς κ. κ. συναδέλφους ὅπως τὸν βοηθήσουν εἰς τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως. Ἀκολούθως ὁ κ. Πρόεδρος προτείνει νὰ μὴ ἀναγνωσθοῦν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως ἐφ' ὅσον ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὰ Χημικὰ Χρονικὰ, νὰ ἐγκριθοῦν δὲ ὡς ἔχουσι διατυπωθῆ, ἐκτὸς ἐὰν τις ἐκ τῶν ὁμιλητῶν τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως ἐπιθυμῆ νὰ κάμῃ διόρθωσιν τινα. Ο κ. Δημητρίου ζητεῖ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν :

Ο κ. Δημητρίου

Κύριοι Συνάδελφοι, παρὰ τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν καλῆς διατυπώσεως τῶν πρακτικῶν ἐνεφίλοχόρησαν τινὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ ἴδουν τὸ φῶς εἰς τὰ πρακτικά. Μεταξὺ αὐτῶν σημειῶ μόνον τὰ ἑξῆς: 1) Ο κ. Ἀποσίδης φέρεται εἰπὼν, πρᾶγμα ποῦ δὲν εἶπε, ὅτι αὐτὸς ἀπὸ ὅσα ἐγὼ ἀνέπτυξα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ τοῦ κ. Στράτου δὲν θὰ εἶχε γνωρίσει ἐκ τύχης, ἀλλὰ κατόπιν ἰδιαιτέρας, φαίνεται, ἐνημερώσεως ἀπὸ τὸν συγγραφέα τοῦ ἀρθροῦ. Ἡ ἐφημερίς εἰς τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύθη τὸ ἀρθρον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐπεκαλέσθην, ἐκυκλοφόρησε τὴν προηγουμένην τῆς ἡμέρας τῆς Γ. Συνελεύσεως. Αὐτὸ τὸ ἀναφέρω ὡς τεκμήριον τῆς λογικῆς ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἰδῆ τὸ φῶς ἡ στιχομυθία. 2) Ο ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεώς μας, ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Μαρανῆς, φέρεται εἰπὼν ὅτι δὲν ἔχω γνωρίσει εἰς τὸ Σῶμα τὰς ἀπὸ μακροῦ γνωστὰς τοῖς πᾶσι ἀπόψεις μου περὶ καταβολῆς προσπαθειῶν διὰ τὴν μείωσιν τοῦ ὑπερπαγγελματισμοῦ τῶν χημικῶν. Κύριοι, νομίζω ὅτι τοιαύτης φύσεως κακαὶ διατυπώσεις δὲν ἐπιτρέπονται νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐνώσεώς μας.

Ο κ. Τσιρώνης

Θὰ κάμω καὶ ἐγὼ μίαν παρατήρησιν. Φέρομαι εἰς τὰ πρακτικὰ ὡς διακόψας τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ τὴν δήλωσιν ὅτι ἔμεινα ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν συζήτησιν καὶ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις. Αὐτὸ ὅμως δὲν φαίνεται ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου. Ἡ διακοπὴ μου ἀφορᾷ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Γεωργαλάκη ἀπὸ τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας. Ἄλλως τε ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος δὲν ἠσχολήθη μετὰ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐθίγησαν, παραπέμπας ὅλους εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Νομίζω ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ δὲν εἶναι ὀρθὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ τηρηθῆ. Ἄν ὑπάρχουν ἐπιτεύγματα πρέπει νὰ ἀναφέρονται δημοσίᾳ.

Ο κ. Πρόεδρος

Μήπως θέλει ἄλλος τις ἐκ τῶν συναδέλφων νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν;

Ο κ. Πρόεδρος

Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως μετὰ τὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας ἠκούσατε. Καὶ τώρα εἰσερχόμεθα εἰς τὸ θέμα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως: Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν. Ο κ. Γ. Γραμματεὺς τοῦ Δ. Σ. ἔχει τὸν λόγον:

Ο κ. Ν. Καρνῆς

Ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων. (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεῦχος Ἰουλίου 1958. Τόμος 23 Β)

Ο κ. Πρόεδρος

Ποῖος συνάδελφος θέλει νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς λογοδοσίας;

Ο κ. Δημητρίου

Ἡ παρεμβολὴ μου σκοπὸν ἔχει νὰ διευκολύνῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ὁμαλωτέραν διεξαγωγὴν τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων. Ἴσως θὰ παρεσυρόμην νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ θεμάτων τινῶν, μετὰ ἀποκαρδιώνει ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν παρισταμένων. Ἐπιφυλάσσομαι νὰ πράξω τοῦτο εἰς τὴν προσεχῆ Συνέλευσιν. Πλὴν ὅμως παρακαλῶ τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν Συνέλευσιν νὰ σταθμίσῃ τὴν ἑξῆς πρότασίν μου: Ἴνα μὴ οἱ ὁμιληταὶ παρασύρονται κατὰ τὰς ὁμιλίας των—νὰ δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τῆς λογοδοσίας τοῦ Δ. Σ. ἀπὸ ἀντιγράφου κατατεθειμένου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως 2 ἡμέρας πρὸ τῆς Γ. Συνελεύσεως.

Ο κ. Πρόεδρος

Ἡ λογοδοσία καταρτίζεται ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὅσοι θέλουν νὰ ἀσχοληθοῦν μετὰ τὰ ἔργα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκ τῶν προτέρων μποροῦν νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τῶν πρακτικῶν. Ἡ κατάθεσις τῆς λογοδοσίας προηγουμένως δὲν ξεύρω κατὰ τί θὰ ἐξυπηρετήσῃ. Ἐὰν θέλῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ πρωτοτυπήσῃ...

(Διεξάγεται μικρὰ συζήτησις).

Ἀκολούθως δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Ἀποσίδην ἐπὶ τῆς λογοδοσίας.

Ο κ. Ἀποσίδης

Κύριοι συνάδελφοι. Ἀπὸ περιέργειαν, τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀνέγνωσα τουλάχιστον 20 ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῶν

Γενικών Συνελεύσεων και παρετήρησα σε όλας, ότι οι όμιληται άπεραντολογοῦμε και κάθε άλλο από σαφείς και έποικοδομητικοί εἴμαστε στις προτάσεις που κάνουμε στις Γενικές Συνελεύσεις. Έκφράζω την εύχην ή παρούσα Γενική Συνέλευσις να μη όμοιάση τās προηγουμένης ώς προς τὸ θέμα αυτό.

Εισερχόμενος ακολουθῶς εις τὸ θέμα τῶν συλλογικῶν συμβάσεων λέγει ότι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ζητεῖ τὴν γνώμην μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἤτοι μέχρι ποίου σημείου εἶναι διατεθειμένη ἡ τάξις τῶν χημικῶν νὰ ἀντιδράσῃ και νὰ ἐργασθῆ συντονισμένα εις τὴν ἀλλαγὴν μιᾶς ἀφορήτου διὰ τὸς χημικὸς καταστάσεως.

Ἀναγινώσκει ἐξ τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων κ.κ. Τσιρώνη, Προβατᾶ, Δημητρίου, Γεωργαλάκη, Καλλιέρου ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν συλλογικῶν συμβάσεων. Παρατηρεῖ ἐπίσης, ὅτι οἱ περισσότεροὶ τῶν όμιλητῶν που λένε τὴ γνώμην τους ἐδῶ, δὲν ἐνδιαφέρονται ἄμεσα γιὰ τὶς συλλογικῆς συμβάσεις, γιατί εἶναι ἡ καθηγηταί, ἡ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματῆαι ἢ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅμως ποροῦσε νὰ βγάλῃ μιὰ ἀπόφασιν τὴν ὁποία νὰ μᾶς φέρῃ νὰ τὴ δεχτοῦμε ἢ νὰ τὴ συζητήσομε. Ναι, ἀλλὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, λέγει ὁ κ. Ἀποσίδης, ἔχει ἐμπρός του μίαν νέαν πραγματικότητα τὴν ἐπὶ τετράμηνον παράτασιν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως και ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον φοβούμεθα νὰ μὴ χάσομε χρόνον, τὸν χάνομε ἤδη και οὐδεμίαν ἀντίδρασιν κάνομε ἡμεῖς κυρίως οἱ χημικοὶ και ὄχι τόσο τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἡ γνώμην μου, λέγει ὁ κ. Ἀποσίδης, εἶναι ἡ αὐτὴ που ἦτο και τὴν περασμένη φορὰ. Ἄς μὴ ἀπεραντολογοῦμε και ἀκροβατοῦμε. Ἄς ἰδοῦμε τί ἔκαμαν εις ἀναλόγους περιστάσεις οἱ μηχανικοὶ, ἐφοριακοὶ, γιατροὶ, τεχνῖται Ο.Τ.Ε. ἢ ὑπάλληλοι, διπλωματοῦχοι ἠλεκτρολόγοι, δικηγόροι και πλείστοι ἄλλοι κλάδοι. Βέβαια συνδικαλιστικῶς εὐρισκόμεθα εις τὸ Α', ἐγὼ λέγω ότι εἴμεθα εις τὸ πλὴν Α'. Τοῦτο ὄχι γιατί φταίει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ χημικοὶ και τὰ κλαδικὰ μας Σωματεῖα τὰ ὁποῖα παντοῦ και πάντοτε λάμπουν διὰ τῆς ἀπουσίας των. Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα θέματα, τὰ ζητήματα τῆς στέγης, τās παραστάσεις που ἔκαμε, τὰ πρακτικὰ τοῦ Β.Π.Σ. που ἐντὸς ὀλίγου θὰ δοθοῦν εις τὴν δημοσιότητα και γιὰ τὶς ἄλλες ἐνεργειῆς του τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκινήθη ἀρκετὰ. Ὑποβάλλει ἀκολουθῶς τὴν πρότασιν «Νὰ ἐξουσιοδοτηθῆ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ λάβῃ σειρὰν μέτρων, νὰ ὀργανώσῃ σειρὰν ἀγῶνων κλαδικῶν ἀπεργιῶν και τελικῶς γενικὴν ἀπεργίαν».

Ὁ κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου

Ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. και λόγοι ἐποχιακοὶ δὲν ἐπιτρέπουν μακρὰν ἀπασχόλησιν τῆς σημερινῆς εὐαρίθμου συγκεντρώσεώς μας. Δὲν συμφωνῶ με τὸν προλαλήσαντα συναδέλφον, ἀμφισβητήσαντα κατὰ ἓνα τρόπον τὴν ἀρμοδιότητα τῶν όμιλητῶν τῆς προηγουμένης Γ. Σ. ἐπὶ τῆς συλλογικῆς συμβάσεως, και θὰ ἀσχοληθῶ με τὸ ζήτημα αὐτό, μολονότι ἔχω τὴν ἰδιότητα τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου, διότι ἀπὸ οἰασδήποτε θέσεως και ἂν προσφέρῃ τις τās ὑπηρεσίας του, κοινὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν χημικῶν, κοινὰ τὰ συμφέροντά των.

Εἰσερχόμενος ἀκολουθῶς, ὁ κ. Παπαδημητρίου, εις

τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῶν Σ. Σ. λέγει ότι τοῦτο εἶναι θέμα εὐρύτερας Κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ἣτις ἐφαρμόζει τὴν γενικὴν ἀρχὴν «παρελθῆτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο». Οὕτω, ἀνέβαλε ἐπὶ 4μηνον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἡ ὀρθὴ τοποθέτησις τοῦ ζητήματος θὰ ἦτο νὰ ἔλθῃ ἡ Ε.Χ. εις συνεννόησιν με τὸν εὐρύτερον κύκλον τῶν ἐργαζομένων ὥστε νὰ καμφθῆ ἡ Κυβερνητικὴ πολιτικὴ τῆς καθηλώσεως τῶν μισθῶν και ἀφοῦ τοῦτο ἐπιτευχθῆ, τότε πλέον ἔρχεται ὁ ρόλος τῆς Ε.Ε.Χ. διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως κατόπιν συζητήσεως και συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν.

Ἡ παρούσα Γενική Συνέλευσις, λέγει ὁ κ. Παπαδημητρίου, και διὰ ψηφίσματός τῆς δὲν πρέπει νὰ παραλείψῃ νὸ ἐκφράσῃ τὴν πικρίαν τῆς διὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν Βιομηχάνων, ἀρνηθέντων κατὰ τρόπον ἀχαρακτῆριστον νὰ ἔλθουν εις συνάντησιν με ἐκπροσώπους τῶν ἐργαζομένων χημικῶν. Εἶναι ἡ νοσοτροπία τῶν χθεσινῶν βιοτεχνῶν, κινουμένων ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ἀπαγορευτικῶν δασμῶν.

Ἀκολουθῶς ἐκφράζει τὴν θλίψιν του διὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἔργασίας εις ἐκπροσώπους τῆς Ε.Ε.Χ., διαμαρτυρομένων διὰ τὴν παράτασιν τῆς καταγγελθείσης Συλλογικῆς Συμβάσεως.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν χημικῶν Δ. ὑπαλλήλων, ἐλπίζει ότι τὸ Δ.Σ. δὲν θὰ ἐπαναπαυθῆ εις τās διαβεβαιώσεις περὶ τακτοποιήσεως τῶν ἀπὸ μακροτάτου χρόνου ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἐργαζομένων χημικῶν, ἀλλὰ θὰ παρακολουθήσῃ τὸ ζήτημα ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διακριτικῆς μεταχειρίσεως τῶν ἐκ τοῦ Πολυτεχνείου συναδέλφων θέλει νὰ ἐπιτίξῃ ότι τὸ Δ. Σ. θὰ συνεχίσῃ τās ἐντόφους προσπάθειάς του και θὰ ἔξῃ πᾶσαν ὑποστήριξιν ἐκ μέρους ἐκείνων οἵτινες δύνανται νὰ φανοῦν χρήσιμοι εις τās προσπάθειάς του.

Ἐξετάζων ἀκολουθῶς τὸν νόμον περὶ τεχνικοῦ ἐπίδοματος λέγει ότι οὗτος θέτει δύο ἐπιταγὰς — τὴν ἀπασχόλησιν με ἔργα ἀνασυγκροτήσεως και τὸ πτυχίον. Ἡ ἀπασχόλησις περιορίζει πολὺ τὸν κύκλον τῶν δικαιουμένων και εἶναι μία διάκρισις μὴ ἐρχομένη εις σύγκρουσιν με τὴν ἠθικὴν τάξιν ἐν ᾧ ἡ ἄλλη εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτος. Αἱ κατηγορίαι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ρυθμίζονται ἀπὸ τὸν Νόμον 3811 περὶ καταστάσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων. Οὐδαμοῦ ἀναφέρεται κατηγορία χημικῶν προερχομένη ἐκ τοῦ Πολυτεχνείου, ὡς διαλαμβάνει ἡ ἀπόφασις τοῦ Σ. Ε. Ὅσον ὅμως περιορισμένον ἀρνητικῶς και ἂν φαίνεται τὸ θέμα εἶναι κυριώτατον. Εἶναι ἀρχὴ δόξων, ἐκ τῆς κακῆς κινήσεως μερίδος συναδέλφων ἐπωφελομένων τῆς διακρίσεως και κινουμένων πρὸς ὑπεράσπισιν ἰδίων διακεκριμένων συμφερόντων. Τούτους καλεῖ εις τὴν γραμμὴν τοῦ καθήκοντος ἔναντι τοῦ συνόλου τοῦ κλάδου και τοὺς ἐρωτᾷ ἐὰν ἐνσυνειδήτως πιστεύουν ότι αἱ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι των δικαιολογοῦν διακριτικὴν μεταχειρίσιν. Εἰς ἐν δημοσίευμα διεφάνη ἡ ἀποψίς των ότι οἱ χημικοὶ τῶν Πανεπιστημίων θὰ περιορισθοῦν εις τὰ ἐργαστήρια, οἱ δὲ χημικοὶ - μηχανικοὶ εις τὴν βιομηχανίαν. Μία θεώρησις τοῦ ὀρίζοντος ἐν τῇ βιομηχανίᾳ θὰ ἦρκει νὰ τοὺς πείσῃ ότι ὄχι τὰ τυπικὰ προσόντα ἀλλ' ἡ ἀτομικὴ μετασχολικὴ ἐπίδοσις εἶναι ἐκείνη ἣτις δίδει τὸ μέτρον τῆς ἀξίας ἐκάστου. Ἐν προκειμένῳ δὲ και κατὰ περίεργον και κακίστην συγκυρίαν ἐκεῖνοι οἵτινες

ευηργετήθησαν από την διακριτικήν μεταχείρισιν — εις τὰ ἐργαστήρια προσφέρουν τὰ ἐπιθυμητά των προσόντα.

Καταλήγων ὁ κ. Παπαδημητρίου, λέγει ὅτι μία συζήτησις μετὰ τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων, τὴν ὁποίαν θὰ κάμῃ ἡ Ἐνωσις, ὡς ἀρμοδία, θὰ πείσῃ τοὺς ἰδίους συναδέλφους ὅτι εἶναι οὐτοπία νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι δυνατόν ἓνα μέρος τοῦ Ἑθνους, Κράτους, ἑνὸς κλάδου, νὰ εὐμερῆ ὅταν ἡ ὁλόγη εὐρίσκειται ἐν ἀπαθλίῳσει.

Ὁ κ. Γ. Δ. Ζέπος

Ἀναφέρεται διεξοδικῶς εἰς τὸ γεγονός τῆς χορηγηθείσης τετραμῆνου παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως καὶ λέγει ὅτι αὕτη ἐχορηγήθη τῇ αἰτήσῃ τῶν Βιομηχάνων, περὶ ἑξαμῆνου παρατάσεως, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, ὅπερ υἱοθετήσαν ἀμέσως τὸ αἷτημα τῶν Βιομηχάνων, συνέστησε δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας, τὴν ἀποδοχὴν του ὡς σκόπιμον. Ἐν συνεχείᾳ, προσθέτει, ὅτι τὸ θέμα ἦτο γνωστὸν εἰς τὴν Ε.Ε.Χ. καὶ Σ.Χ.Β. πρὸ δεκαπενθήμερου περιόδου, ἀποδίδει δὲ εὐθύνας εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Ε.Ε.Χ. καὶ Σ.Χ.Β. διότι δὲν κατεβλήθησαν αἱ ἐνδεδειγμένοι προσπάθειαι πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ ἀποτροπὴν τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τουλάχιστον περιορισμὸν τῆς παρατάσεως εἰς δίμηνον ἢ τρίμηνον τουλάχιστον.

Ὁ κ. Ν. Καρνῆς

Διασαφηνίζει ὅτι τὸ θέμα ἐγένετο γνωστὸν τὸ Σάββατον καὶ τὴν Δευτέραν ἐγένετο ἡ παρουσίασις εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν.

Ὁ κ. Γ. Δ. Ζέπος

Λέγει ὅτι τὴν προτεραιάν τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγένοντο προσπάθειαι ἐπαφῆς μετὰ τὸν κ. Ὑπουργόν, δυστυχῶς ὅμως ἄνευ ἀποτελέσματος λόγῳ σοβαρᾶς ἀπασχολήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τούτου δὲ ἕνεκα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. ἀπεχώρησε, καὶ δικαίως, μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν ἀπὸ τηλεφώνου, λόγῳ τοῦ κινδύνου ὃν διέτρεχε τὸ ζήτημα, πλὴν ὅμως καὶ τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη καὶ οὕτω ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἐρήμην τῶν ἀπόψεων Ε.Ε.Χ. καὶ Σ.Χ.Β. Συνεχίζων προσθέτει ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ Σ.Χ.Β. ἦσαν σοβαρὰ ὡς:

- 1) Αἱ ἐπὶ ἔτος «φιλικαί», ὡς λέγονται, διαπραγματεύσεις ἄνευ ἀποτελέσματος, λόγῳ τῆς παρελκυστικῆς τακτικῆς τῶν βιομηχάνων, οἵτινες κατόπιν τούτων δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ ζητήσωσι καὶ ἄλλην παράτασιν.
- 2) Τὸ ὅτι οἱ χημικοὶ βιομηχανίας, τεχνικοὶ καὶ οὗτοι, λαμβάνουσιν ἀποδοχὰς 2500 — 4500 δραχμῶν μηνιαίως, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπὸ πολλοῦ ἐκρίθη καὶ χορηγεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς ἐπίδομα πάγιον εἰς τοὺς τεχνικοὺς δημοσίου ὑπαλλήλους, ἐπὶ πλέον τῶν οἰκείων ἀποδοχῶν των ἐκ βαθμοῦ καὶ θέσεως. Συνεχίζων διευκρινίζει ὅτι δὲν ἰσχυρίζεται ὅτι καὶ οἱ τεχνικοὶ τοῦ Κράτους ἀμειβόμενοι καὶ οὕτως ἰκανοποιῶνται, πλὴν ὅμως τοῦτο θὰ ἦτο σοβαρώτατον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τῶν χημικῶν βιομηχανίας.
- 3) Τὸ ὅτι ἡ πολυετής ὑπηρεσία τῶν χημικῶν βιομηχανίας δὲν ἀμειβεται καὶ ἀφέθη ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τῶν βιομηχάνων, οἵτινες κατὰ

95% δὲν ἀμειβουσι τοὺς συναδέλφους, ἦτο ἓνα σοβαρώτατον ἐπίσης ἐπιχείρημα, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς τάξεις τῶν ἐργαζομένων, ὡς τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, Τραπεζιτικῶν, Νοσοκομείων, Φαρμακοποιῶν, ΑΣΟ, Πρακτικῶν μηχανικῶν, Θερμαστῶν ξηρᾶς καὶ δεκάδων ἄλλων τάξεων χορηγεῖται ἐπίδομα πολυετίας ἀπὸ 5% ἕως 25% καὶ ἔν τισιν ἕως καὶ 30%. Εἶναι ἀπαράδεκτον μόνον ἡ τάξις χημικῶν βιομηχανίας νὰ στερεῖται τοῦ ἐπιδόματος πολυετίας, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ νὰ καταδικάζεται ἐπὶ τετράμηνον εἰσέτι εἰς τὴν στέρησιν τούτου, καὶ εἰς τὴν δι' ἑκατὸν δραχμ. περίπου κατὰ μέσον ὄρον ἡμερησίαν ἀμοιβήν.

Περαιτέρω προσθέτει ὅτι ἡ παράταξις τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων καὶ ἄλλων ἔτι, ἐὰν ἐγένετο δυνατόν νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας ἀσφαλῶς, ὡς πιστεύει, θὰ ὠδήγει εἰς ἀπόρριψιν τοῦ αἰτήματος τῶν Βιομηχάνων, ἢ θὰ ἐλαμβάνετο εὐμενεστέρα ἀπόφασις.

Ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς ΕΕΧ καὶ τοῦ ΣΧΒ ἐπὶ τοῦ κινδύνου ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἄλλη παράτασις, καὶ συνιστᾷ νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἐντόνως διὰ τὴν χορηγηθεῖσαν ἤδη καὶ προτείνει ὅπως ἡ ΕΕΧ καὶ ὁ ΣΧΒ ἐνισχυθῶσιν εἰς τὸ ἔργον των δι' ἐνὸς ἐντόνου ψηφίσματος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπιδιδομένου εἰς τοὺς ἀρμοδίους καὶ δημοσιευομένου διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὑποδεικνύει τὴν συνεργασίαν μετὰ τοὺς ἄλλους κλάδους ἐπιστημόνων, ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν, εκπαιδευτικῶν κλπ. ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἐπιδιώξωσι παρὰ τῆ Κυβερνήσεως τὴν δικαίαν ρύθμισιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐπιστημόνων ἐν γένει,

Ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, λέγει ὅτι δὲν ἦτο οἶα ἀνεμένετο καὶ δὲν τὸν ἱκανοποίησε, διότι αὕτη ἀσχολεῖται:

1) Κατὰ τὰ τριάμισα ὄγδοα μετὰ σχέψεις, κρίσεις, φιλολογίαν καὶ παραινήσεις ὡσεὶ πρὸς Νικόδημον.

2) Κατὰ τὰ ὑπόλοιπα μετὰ τὰ τοῦ Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, γνωστὰ ἐκ προηγουμένης Γενικῆς Συνελεύσεως, καὶ τῶν ἐπιτευχθεισῶν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων, χωρὶς μετὰ τοῦτο νὰ παραγνωρίζῃ καὶ τὴν σημασίαν τοῦ πρώτου ὡς πρὸς τὴν προβολὴν τοῦ κλάδου, ἀλλὰ καὶ τοῦ δευτέρου ὡς πρὸς τὴν ἐνημέρωσιν τῶν συναδέλφων εἰς ἐπιστημονικὰ θέματα.

Τελευτῶν λέγει ὅτι ἡ Ε.Ε.Χ., κακῶς προέκρινε τὴν ὁδὸν τῆς διὰ «φιλικῶν ἐπαφῶν» ἀνανεώσεως τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως. Ἡ μικρὰ πείρα τοῦ παρελθόντος ἐκ τῆς παρελκυστικῆς τακτικῆς τῶν Βιομηχάνων, ἔπρεπε νὰ ὠδηγήσῃ εἰς τὴν ἀμεσον καταγγελίαν τῆς συμβάσεως ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ, θὰ εἶχον ἐξαντληθῇ τὰ περιθώρια τῶν χρονικῶν παρατάσεων τῶν ὁποίων ἠδύναντο νὰ ἐπωφεληθῶσιν οἱ Βιομηχανοί, καὶ σήμερον δὲν θὰ εὐρισκόμεθα πρὸ τετραμῆνου παρατάσεως καὶ πρὸ νέας πιθανώτατα, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀποτρέψῃ ἡ Ε.Ε.Χ. καὶ ὁ Σ.Χ.Β., καθ' ἣ ἀνωτέρω εἶπε. Ἐκφράζει δὲ τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ε.Ε.Χ. ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς οικονομικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ, ὡς γέρας, τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀνανεώσεως τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως, ἥτις πρὸς τὰ ἄλλα, ἀποτελεῖ καὶ αὕτη βασικώτατον διὰ τὴν τάξιν ζήτημα.

Ο κ. Ι. Βουρλάκος

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἀπὸ τῆ λογοδοσίας τοῦ Δ. Σ.* δὲν συμμερίζομαι τὴν αἰσιοδοξίαν του ὡς πρὸς τοὺς ἀνοικοδομήτους εὐρεῖς ὀρίζοντας διὰ τοὺς χημικούς. Ἄν δὲν κάτω λάθος ὁ κ. Γ. Γραμματεὺς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λογοδοσίας ἄφησε νὰ διαφανῇ ὅτι πολλαὶ νέαι πηγαὶ ἀπασχολήσεως τῶν χημικῶν παρουσιάσθησαν τὸν τελευταῖον καιρὸν καὶ πολλαὶ τοιαῦται πρόκειται νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὸ μέλλον. Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην ταύτην. Ἡ κωλυσιεργία τῶν Βιομηχανῶν διὰ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν, οἱ μικροὶ μισθοὶ καὶ αἱ ἀθρόαι αἰτήσεις προσλήψεως χημικῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν, κάθε ἄλλο παρὰ αἰσιοδοξίαν ἐμφανίζουν. Ἀκολουθῶντος ὁ κ. Βουρλάκος ὁμιλεῖ διὰ τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν ἔκαμε εἰς τὴν προηγουμένη Συνέλευσιν περὶ καταρτισμοῦ Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ ὑπερεπαγγελματισμοῦ. Ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι δὲν ἐσχηματίσθη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον θὰ ἦτο χρησιμώτατον διὰ τὸν κλάδον καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐνώσεως. Καὶ μόνον τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποία θὰ συνέλεγε, θὰ μᾶς κατετόπιζον ἐπὶ πολλῶν θεμάτων. Συζητοῦμεν περὶ ἀνέργων χωρὶς νὰ ξερούμε πού βρισκόμεθα εἰς τὸ ζήτημα αὐτό. Ἐπαναλαμβάνει ὁ κ. Βουρλάκος τὴν πρότασίν του καὶ εἰς τὴν παρούσαν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς στέγης τῶν χημικῶν νομίζει ὅτι μία Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπέδιδε καλύτερον. Εἶναι σφάλμα ἡ συγκρότησις τριῶν Ἐπιτροπῶν. Ζητεῖ ἀκολουθῶς πληροφορίας τινάς: ἂν ἔγινε ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον, ἂν ἔγινε μελέτη δαπάνης τοῦ ἔργου. Ἄν τοῦτο θὰ ὀλοκληρωθῆ ἢ προβλέπεται σταδιακὴ κατασκευὴ. Φοβεῖται ὅτι τὰ ποσὰ τὰ ὁποία προβλέπει τὸ Δ. Σ. ἐκ τοῦ ἐργαρίου δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ χρειάζεται προσοχή.

Ὁμιλεῖ ἀκολουθῶς διὰ τὴν συλλογικὴν σύμβασιν καὶ ἐλπίζει ὅτι τὸ Δ. Σ. θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ κάτι καλὸν διὰ τὸν κλάδον.

Ο κ. Πάλλης

Ἐκφράζει τὴν χαρὰν του διότι παρευρίσκει διὰ πρῶτην φορὰν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, διότι ἐργάζεται μακρὰν τοῦ Κέντρου εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Μυτιλήνην, ὅπου διατηρεῖ ἰδιωτικὸν Χημεῖον, τὸ ὁποῖον ὁμως συναντᾷ ἀνταγωνιστὴν αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος. Δυστυχῶς λέγει ἐπιτρέπονται ἀναλύσεις εἰς τὰ Χημεῖα τοῦ Κράτους εἰς τὰ ὁποία καὶ κατευθύνεται ἡ προτίμησις τοῦ κοινοῦ. Πῶς θὰ σταθῇ λοιπὸν μὴ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις χημικοῦ; Εἶναι αὐτὸ σωστό; Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἰδιωτικὸν χημεῖον διατὶ δέχεται τὸ παράρτημα νὰ κάμῃ ἀναλύσεις τῆ στιγμῆ πού ἔχει τόση ἐργασία, ὥστε νὰ στέλνῃ καὶ εἰς τὸ Κέντρον δείγματα δι' ἀναλύσεις; Πάντως ὑπάρχει ἐργασία γὰρ δύο ἢ τρία ἰδιωτικὰ χημεῖα στὴ Μυτιλήνη. Τὸ ἴδιο θὰ συμβαίῃ καὶ σὲ ἄλλες ἐπαρχιακὰς πόλεις. Συνιστᾷ ἐπίσης νὰ μελετηθῆ τὸ θέμα τῆς ἰδρύσεως δημοτικῶν χημείων ὅπως σὲ ὅλην τὴν Εὐρώπην. Δὲν εἶναι δουλειὰ τοῦ Κρατ. Χημείου αἱ ἀγορανομικαὶ ἐξετάσεις.

Ο κ. Παπαδημητρίου

Κύριε Πρόεδρε, τὸ θέμα πού ἔθιξε ὁ κ. συνάδελφος, εἶναι σοβαρώτατον καὶ ἔχει ἐρείσματα ἀκλόνητα. Νομίζω πῶς ἡ Γεν. Συνέλευσις πρέπει νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸ Δ. Σ.

νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἐνδείκνυται ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ο κ. Δημητρίου

Παραβαίνων τὴν τακτικὴν μου νὰ ὁμιλῶ ἐκ τοῦ προχείρου, ἐκράτησα μερικὰς σημειώσεις ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ Δ. Σ. ὡς καὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ ὁμιλιῶν. Οὕτω σημειῶ τὴν ἀντινομίαν μεταξὺ τοῦ περιεχομένου τῶν δύο τελευταίων ἐκθέσεων πεπραγμένων τοῦ Δ. Σ. Στὴν προηγουμένη λογοδοσία ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ ἀνεργία εἶναι μικρομέρα ἀπὸ ὅτι ἦτο πρὸ ἕξι μηνῶν καὶ σήμερον, ἠκούσατε ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ κλάδου μας στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι χειρόστη.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ὅπως εἶπαμε κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν προηγουμένην Γενικὴν Συνέλευσιν, φαίνεται πῶς ἐχάσαμε τὸ τραῖνο καὶ δὲν ἔχομεν βρῆ τὸν τρόπο νὰ ἐπιβιβασθῶμεν τοῦ προσεχοῦς, τῆ βοηθείᾳ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δ. Σ.

Ὡς πρὸς τὴν διαφοροποίησιν τῆς ἀμοιβῆς τῶν χημικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὴν ὑφὴν τοῦ πτυχίου τῶν χημικῶν, θέματος ἀδικοιολογήτως δημιουργηθέντος, ἐπιφυλάσσομαι νὰ ὁμιλήσω εἰς τὴν προσεχῆ Συνέλευσιν. Ἐν μόνον τονίζω· αἱ γνῶμαι, αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφήν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς καίρια θέματα ὡς τὰ ἀνωτέρω, δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν νὰ διατυπώνονται ὅταν δὲν ἔχουσι ὑποστῆ τὸν δέοντα ἔλεγχον, ὥστε νὰ εἶναι ἀπρόσβλητοι.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Βουρλάκου ὁ κ. Δημητρίου λέγει ὅτι μετὰ φορτικότητος ὑπεστήριξε τὴν ἀποψιν τῆς γενικωτέρας ἐρεύνης τοῦ θέματος τοῦ ὑπερεπαγγελματισμοῦ ἄλλ' ὅτι τόσον τὸ παρὸν ὅσον καὶ τὸ προηγουμένον Διοικητικὸν Συμβούλιον δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάστασιν. Συμφωνεῖ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βουρλάκου ἄλλ' οὐδὲν ἀναμένει ἐκ τοῦ παρόντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐμφυσήσῃ πνοὴν εἰς εὐόδωσιν ἐργασιῶν τοιαύτης μορφῆς.

Ο κ. Μαρκόπουλος

Κύριοι συνάδελφοι. Ὁ ἐρχομὸς μας εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἔχει ὡς σκοπὸν, τὴν ἐπαφήν μας κατ' ἀρχὴν μὲ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐπικοδομητικὴν καὶ ὄχι ἐμπαθῆ κριτικὴν εἰς τὰς πράξεις του καὶ τὴν ὑπόδειξιν τρόπου ἐνεργείας διὰ τὸ μέλλον. Ἀντὶ γι' αὐτὸ ἀκούσαμε καὶ πάλιν δυστυχῶς τὸν κ. Δημητρίου νὰ μᾶς καταπονή μὲ μακρὰς προτάσεις μὲ τὴν μόνην διαφορὰν...

Ο κ. Δημητρίου

Δὲν σᾶς ἐπιτρέπω ἐπειδὴ ἀναφέρετε τὸ ὄνομά μου νὰ λέτε ἐμπαθῆ. Ἄν τὸ λέγατε χωρὶς νὰ ἀναφέρετε τὸ ὄνομά μου τότε θὰ διέφερε τὸ πρᾶγμα.

Ο κ. Μαρκόπουλος

Ἐῖπατε σεῖς ὅτι τὸ Συμβούλιον ἀνοηταίνει, ἐπομένως ἐπιτρέπετε τώρα σὲ ἄλλον νὰ πῆ κάτι ἀνάλογον.

Ο κ. Δημητρίου

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐχώρισα τὴν πρότασίν μου. Σεῖς ἀναφέρεσθε εἰς τὸ δεύτερον μέρος καὶ ὄχι εἰς τὸ πρῶτον εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ λέξις ἐμπαθῆ.

Ο κ. Μαρκόπουλος

Βέβαια εδώ δεν πρόκειται να ασχοληθώ με το πολύπλοκο γλωσσικό μας πρόβλημα. Νομίζω όμως ότι είναι ζήτημα σεβασμού προς το άχροατήριον να προσφέρω καθαρά τα νοήματά σου με οποιαδήποτε γλώσσα. Έκτος εάν ο κ. Δημητρίου επιθυμεί με ένα χειρισμόν εις την αρχαϊζουσαν να έντυπωσιάση τους χημικούς ή εάν επιθυμή να μάς υπενθυμίξη ότι αί ιδέες του συμβαδίζουν με την γλώσσαν. (Θόρυβος). Μάλιστα επί της λογοδοσίας.

Άς έλθωμεν τώρα, λέγει ο κ. Μαρκόπουλος, εις τας πράξεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Μιά αντικειμενική κριτική, μία οικιαγράφης της πραγματικότητας θα συνέβαλε εις την πρόοδον των θεμάτων. Διευκρινίζει ότι οιαδήποτε κριτική αφορά και τὰ 9 μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ότι προκειμένου να κρίνη τις τὸ Συμβούλιον ὕστερα ἀπὸ σιωπὴν δύο Συνελεύσεων θὰ πρέπει νὰ ξεκαθαρίσῃ τί ἀνέμενε ἀπ' αὐτό. Ὅμιλεῖ ἀκολούθως ὁ κ. Μαρκόπουλος διὰ τὴν προέλευσιν τοῦ Συμβουλίου. Εἶναι λέγει ὁ καρπὸς τῆς πνευματικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀνησυχίας τῶν νέων χημικῶν διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν οὐσιωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ χημικοῦ. Ἡ ἀναγεννητικὴ κίνησις τῶν νέων χημικῶν ἔπεσε εἰς τὸ προηγούμενον Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν ἐπέτυχε τὸ μᾶξιμον ἐπέτυχε ἴσως τὸ μίνιμον, τὸ ὁποῖον ἦταν ἓνα ὠραῖο καὶ ὑψηλὸ ἄλμα ἀπὸ τὸ τέλμα τοῦ παρελθόντος, ἦταν ἓνα φωτεινὸ σημεῖο γύρω στὸ ὁποῖο τὸ Συμβούλιον συνεκέντρωσε ὅλα τὰ θέματα, ἐφώτισε τὰς ἀπορίας γιὰ τὸ καθένα, ἔθεσε λίγα ἴσως ἐπαγγελματικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ὀφέλη, ἠῆξῃσε ὅμως τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ἀκριβῶς περιμέναμε, λέγει, νὰ πραγματώσῃ τὸ παρὸν Συμβούλιον. Καὶ μόνον εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εἶναι πού μᾶς ἀπεγοήτευσε κάπως τὸ Συμβούλιόν μας. Γιὰ τὰ ἄλλα θέματα, κύριοι, τὰ ἐπαγγελματικὰ, τὰ τρέχοντα θέματα, κανὲν Συμβούλιο οἰασδήποτε ὕψους, προελεύσεως, συνθέσεως δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐπιτύχῃ κάτι καλλίτερον. Τὰ δύο ζητήματα, τῆς συλλογικῆς συμβάσεως καὶ τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος θὰ ἔμεναν καὶ πάλιν ἅλτα λόγῳ τῶν ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων καὶ ἀντιξοτήτων. Δὲν εἶναι ὑπαίτιο τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ μπορῶ νὰ ἀναφέρω ὅτι ὁ κ. Δημητρίου ὄχι μόνον δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ φωνάζῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι εὐγνώμων πρὸς τὸν χημικὸν κόσμον πού τὸν ἐπροστάτευσεν εἰς περασμένες ἐκλογὰς ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας καὶ τῆς κακοδαιμονίας τῆς διαιτίας αὐτῆς.

Ἄλλοῦ ὅμως εἶναι τὸ παράπονόν μας μετὰ τὸ Συμβούλιον· δὲν βλέπει κανεὶς τὴν θέρη καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν πού ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ 2 χρόνια. Ὅσον καὶ ἂν τὸ ἀποδώσουμε εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν συναδέλφων εἶναι μία ἔνδειξις σημερινῆς καταστάσεως. Μετὰ ὅσα θέματα ἀσχολήθηκε τὸ Συμβούλιον, ἀσχολήθηκε συμπτωματικὰ, χωρὶς πρόγραμμα χωρὶς ὀργανικὴ διάθεσι. Οὐδεμία διαφώτισις τῆς κοινῆς γνώμης. Τὰ λέμε μεταξὺ μας ὅπως εἰς τὰς πρῶτες σελίδας τῆς λογοδοσίας πού εἶναι πάρα πολὺ ὀρθές. Ἡ κάμψις αὐτῆ ὀφείλεται, κατὰ τὸν κ. Μαρκόπουλον, εἰς τὸ ὅτι κατὰ πρῶτον λείπουν τὰ νειάτα ἀπὸ τὸ Συμβούλιον. Χαρακτηρίζει ὡς νωθρὴ τὴν παρουσίαν τῶν νέων πού ἦλθαν γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Συμβούλιον. Κατὰ δεύτερον λείπει ἡ πνοή. Ἡ πνοή ἦτις δίδει τὴν κεφαλή. Ἴσως εἶναι σφάλμα πού γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ

σταθήκαμε εἰς τὴν τύχη, εἰς τὴν φήμα καὶ εἰς τὴν γνωριμίαν τοῦ ἀγαπητοῦ μας κ. Νεύρου. Μετὰ τὴν πολλαπλὴν ἀπασχολήσιν εἶναι φυσικὸν κάποτε νὰ κουράζεται. Ἄς ἐξαντλήσῃ, ὅσον εἶναι δυνατόν, τὴν δραστηριότητά του εἰς τὸ ἐπόμενον ἐξάμηνον καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ χρεασθῇ νὰ ἀσχοληθῇ πλέον. Θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἰστορίαν τῆς Ἐνώσεως ἢ προσπάθειά του διὰ τὰ θέματα. Ἄς μὴ ὁμως χαίρεται, ὁ κ. Δημητρίου, πάλιν θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπανέλθω εἰς αὐτόν. Πέρασε ἀνεπίστρεπτα ὁ καιρὸς του. Λέγω ἀπλῶς τὴν γνώμην μου. Ὁ χημικὸς κόσμος θὰ ἐκλέξῃ ἓκαν πού θὰ πραγματώσῃ τις ἐλπίδες του καὶ θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀγωνιστικὴν καμπὴν τῆς περασμένης διαιτίας μετὰ τὴν ἴδια πίστιν. Πρέπει νὰ κινήθωμεν κατὰ κάποιον ἄλλο τρόπο ἀναζητοῦντες ὄχι τὴν φήμαν ἀλλὰ τὴν ζωντανίαν, τὴν παλλόμενὴν καρδιά, τὸν ὀργανωτικὸν νοῦν.

Καταλήγων ὁ κ. Μαρκόπουλος λέγει ὅτι καμμιά ἐνέργεια σοβαρὰ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἢ κανένας ἀγῶνας νὰ ἀναληφθῇ ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν Χημικῶν, ἐὰν ὅλοι οἱ χημικοὶ ὄχι μόνον ὑποχρεωτικῶς ἐγγράφονται εἰς τὴν Ἐνωσιν ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε ἐπαφὴ μετὰ τὸν ἐργοδότη εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ παίρνουν τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐνώσεως Ἐλλήνων Χημικῶν. Μόνον τότε ἢ Ἐνωσις θὰ ἡγηθῇ τοῦ ἀγῶνος τῶν χημικῶν. Ἐκφράζει τὴν λύπην του ἐὰν ἐπίκρανε φίλους καὶ ἀντιπάλους. Ἡ ἐπιθυμία του εἶναι νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἐνώσεως Ἐλλήνων Χημικῶν.

Ο κ. Πρόεδρος

Βλέπω ὅτι οἱ κ. συναδέλφοι δὲν με βοηθοῦν εἰς τὸ ἔργον μου ὡς ἔπρεπε. Ὁ κ. Μαρκόπουλος ἔφυγε λιγάκι. Παρακαλέσαμε τὸν κ. Δημητρίου νὰ εἶναι σύντομος καὶ τώρα θὰ εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν ἀκούσωμε μακρογοροῦντα.

Ο κ. Μπακόλας

Συμφωνῶ ἀπολύτως μετὰ τὸν ἐξαιρετικὸν συναδέλφον κ. Παπαδημητρίου, ὁ ὁποῖος ἐποποθέτησε τὸ θέμα τῆς συλλογικῆς συμβάσεως πολὺ σωστά. Εἶναι θέμα πράγματι πολιτικόν. Δὲν ἐπεκτείνωμαι περισσότερον ἐπ' αὐτοῦ. Γεγονὸς εἶναι ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ συντονισμὸς δράσεως καὶ ἐνεργειῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ὅλα ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως. Ὅταν ἡμεῖς ἀπουσιάζομε — καὶ πρῶτος ἐγὼ — καὶ δὲν μπορούμε 10 — 15 ἀπὸ μᾶς νὰ πλαισιώσωμε τὸ Συμβούλιον εἰς τὰς διάφορας παρουσιάσεις κλπ., τί περισσότερον πρέπει νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ τις προσπάθειάς του πέραν τῶν ὅσων ἔκανε; Ἐπομένως, — καὶ διαφωνῶ μετὰ τὸν κ. Μαρκόπουλον — ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ ὀφείλεται σὲ μᾶς καὶ ὄχι στὸ οἰοδήποτε Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄναφερόμενος ἀκολούθως εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας εἰς ἐπιτροπὴν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἔχει καὶ ἀντίληψιν βιομηχανικὴν καὶ δὲν ἔχει ἰδέαν τί ἐστὶ βιομηχανία, δὲν ἔχει ἰδέαν τί ἐστὶ ἀντιπροσφορὰ τῶν τεχνικῶν εἰς τὴν βιομηχανία. (Θόρυβος).

Ο κ. Πρόεδρος

Τόσον τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., ὅσον καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ Σ.Χ.Β. παρουσιάσθη ἐπανειλημμένως εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ὁ ὁποῖος τὰ ἐδέχθη πραγματικῶς μετὰ κατανόησιν καὶ μετὰ πλήρη ἀντίληψιν τῶν ζητημάτων. Τουλάχι-

στον, δέν είναι σωστό από μίαν άπάντησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι εἶναι καί ἄλλα ζητήματα πλέον ἐπείγοντα καί σπουδαιότερα, νά συναγάγωμεν συμπεράσματα τὰ ὁποῖα... (θόρυβος). Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά διακόψω. Θέλω νά πῶ ὅτι ὁ Ὑπουργός εἶναι πλήρως κατατοπισμένος.

Ὁ κ. Μπακόλας

Τότε θά περιμένο ἐγώ μίαν καλύτεραν διευθέτησι. Δέν κακίζω τόν Ὑπουργόν Ἐργασίας, διότι μπορεῖ νά μὴν ἔχει γνῶσιν γενικώτερων καί εἰδικώτερων βιομηχανικῶν θεμάτων. Δέν εἶναι παράξενον κ. Πρόεδρε. Ἐγὼ δέν εἶπα τίποτε (φωναί). Καί θέλω νά καταλήξω εἰς τὸ ἔξης γεγονός. Παλαιότερα ἐγένοντο προσπάθειαι νά ὑπαχθῆ ὁ Χημικὸς Κλάδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Τί ἀπέγιναν αἱ ἐνέργειαι αὐταί; Νομίζω, καί παλαιότερον ἔχει τονισθῆ, ὅτι εἶναι φυσικώτερον νά ἐπιλαμβάνεται τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας τῶν ζητημάτων τῶν Χημικῶν καί ὄχι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, τὸ ὁποῖον ἀσχολούμενον μὲ 100—200 χιλιάδας ἐργαζομένων, μὲ μιά μονοκοנדυλιὰ βγάζει ἓνα νόμο καί ἀναστέλλει μιά κατάστασι, χωρὶς νά ἔχη πλήρη γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν ἐκαστοῦ κλάδου τῆς δικαιοδοσίας του.

Δεύτερον θέμα: Ὡς πρὸς τίς ἐνέργειαι πού πρέπει νά γίνουσι διὰ τὴν προώθησιν τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος, νομίζει ὅτι σκόπιμον θά ἦτο ἐάν ἐγένετο μία γενικώτερα σύσκεψις τῶν τεχνικῶν, διότι τὸ ζήτημα εἶναι λέγει, γενικὸν καί ἐνδιαφέρει ὄχι μόνον τὴν ἰδικήν μας τάξιν, ἀλλὰ γενικώτερον ὅλους. Εἶναι θέμα κρατικῆς συμπεριφορᾶς. Ἄλλῃ θά ἦτο, λέγει ὁ κ. Μπακόλας, ἡ κατάστασις ἐάν οἱ Βιομήχανοι εἶχον ἄλλην νοσοτροπίαν. Γι' αὐτὸ χρειάζεται ἄλλος δεσμός ἐνεργειῶν καί μιά ἀλληλοπάλη. Τώρα ἀνατρέχομεν εἰς τὸ παρελθὸν ἐπὶ ζητημάτων ὅπως τὰ ἔθεσε ὁ κ. Μαρκόπουλος κλπ. κλπ. χωρὶς νά ἀκούσουμε τίς συγκεκριμένους ἀπόψεις τοῦ κ. Μαρκόπουλου. Τὸ τί πορεῖα πρέπει νά ἔχη ἔξω ἀπὸ τοὺς παλμοὺς καί ἔξω ἀπὸ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς...

Ὁ κ. Μαρκόπουλος

Νομίζω ὅτι τὸ ἔθιξα κ. συνάδελφε.

Ὁ κ. Μπακόλας

Δέν τὸ ἄκουσα: Μὲ συγχωρεῖτε, κ. Μαρκόπουλε, ἴσως δέν ἄκουσα συγκεκριμένους προτάσεις. Ἐγὼ αὐτὴ τὴ στιγμή κάνω νέας συγκεκριμένας προτάσεις, διότι συνεχῶς ἀκοῦμε τὰ ἴδια πράγματα εἰς τὰς Συνελεύσεις εἰς τὸ ἴδιον μοτίβο χωρὶς νά ξεφύγουμε λιγάκι ἀπὸ τὴν πεπατημένην. Αὐτὲς εἶναι αἱ ἀπόψεις μου κ. συνάδελφοι.

Ὁ κ. Δημητρίου

Δικαιολογεῖ ἐν ἀρχῇ τὸν σκοπὸν τῆς δευτερολογίας του. Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι ὁ κ. Μαρκόπουλος οὐδὲν συγκεκριμένον ὑποδείξας πέραν ἀοριστολόγων εὐχῶν, γνωστῶν τοῖς πάσι, συνέβαλε εἰς τὸ νά δημιουργηθῆ ἓνα πρωτότυπον κλίμα εἰς αὐτὴν τὴν Ἔνωσιν.

Διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ κλίματος αὐτοῦ χειροκροτήματα, παρακαλῶ, νά εἰσθε φειδωλοί, διότι θά τὰ θεωρήσω ὅτι ἀπευθύνονται ὄχι εἰς τὸν ὁμιλητὴν, ἀλλὰ εἰς τὸν κ. Μαρκόπουλον, ὁ ὁποῖος ἐστήριξε ὁμιλίαν τῆ συνδρομῆ καὶ ἐνὸς ἄλλου ἀγαπητοῦ συναδέλφου, διότι ἐν τῇ ρύμη τοῦ λόγου μου, εἶχον κάποτε εἰπῆ ὅτι ἀνοηταίνει τὸ Δ.Σ.

Κύριοι, τώρα ἐντοπίζω τὸ θέμα. Ἄντι νά ἀνοηταίνει τὸ Δ.Σ., τουλάχιστον τότε, ἀνοηταίνει σήμερον καὶ ὁ κ. Μαρκόπουλος, διότι εἶχε τὸ θάρρος νά θεωρήσῃ ὅτι εἶναι ἐπιτρεπτά λογοπαίχνια.

Ὁ κ. Μαρκόπουλος περιέπεσε εἰς τὸ σφάλμα νά εἰπῆ ὅτι τὸ σημερινὸν Δ.Σ. διὰ τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν μελῶν του, τὸν ἀπεγοήτευσε, ἢ δὲ ἠγεσία τοῦ κλάδου οὐσιαστικῶς δέν πρέπει νά μᾶς ἀπασχολήσει νά τὴν κρίνουμε, κατὰ τὰ λεγόμενά του.

Κύριοι, αὐτὸ τὸ θεωρῶ κακόν, θά μπορούσα νά τὸ χαρακτηρίσω καὶ βαρύτερα. Καταλήγω ὅμως μὲ τὸ ἔξης σκεπτικόν: ὅτι εἶναι πρωτάκουστον καὶ εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ. καὶ εἰς τὴν ἐπὶ ταύτης κριτικὴν τῶν ὁμιλητῶν νά προβάλλωνται ἐννοιαὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀκατανόητοι, ἀλλὰ ἐμφανίζουσι τὴν τακτικὴν καὶ τὴν στρατηγικὴν μιᾶς εὐαρίθμου, εὐτυχῶς, μερίδος, ἢ ὁποῖα ἐπωφελουμένη τῆς κακοδαιμονίας τοῦ κλάδου διὰ τὴν ὁποῖαν συνέβαλε, συμβάλλει καὶ καὶ δραματίζεται νά συμβάλῃ εἰς τὸ μέλλον, φαντάζεται ὅτι θά ἀποκομίσῃ τὴν νίκην, νά καθίσῃ εἰς τὴν ἠγεσίαν τοῦ Σώματος εἰς τὸ μέλλον. Ἐγὼ, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νά γνωρίσω ὅτι δέν θά ὑπάρξῃ ὀρθοφρονῶν χημικός, ὁ ὁποῖος θά μπορῆ νά ἐνταχθῆ πρὸς τὴν νοσοτροπίαν τοῦ κ. Μαρκόπουλου ὅπως αὐτὴ διεφάνη διὰ τῆς σημερινῆς ὁμιλίας του.

Κύριοι, δέν πρόκειται νά σᾶς ἀπασχολήσω περισσότερον. Ὁ νοῦν νοήτω.

Ὁ κ. Πρόεδρος

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς λογοδοσίας κύριοι συνάδελφοι ἔληξε. Παρακαλῶ τὸ Δ.Σ. νά ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν προτάσεων καὶ ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἔθιξαν οἱ κύριοι συνάδελφοι προηγουμένως. Θά ἠθελον τὸ Δ.Σ. νά λάβῃ θέσιν ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν συναδέλφων Ἀποσίδου καὶ Βουρλάκου.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ἀποσίδου εἶναι νά ληφθοῦν τὰ δέοντα μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν μισθολογικῶν ζητημάτων τῶν χημικῶν, φθάνοντες ἀκόμη μέχρι ἀπεργίας. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Βουρλάκου εἶναι νά γίνῃ Ἐπιτροπὴ, ἣτις νά μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀπεργίας καὶ τοῦ ὑπερ-επαγγελματισμοῦ εἰς τὸν κλάδον τῶν χημικῶν.

Ὁ κ. Νεῦρος Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

Ἦθελα νά εὐχαριστήσω ὅλους τοὺς συναδέλφους καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλαν ὀρισμένας προτάσεις διὰ νά ρυθμισθοῦν τὰ ζητήματα τῶν χημικῶν καὶ τοὺς βεβαιῶνω ὅτι θά ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ Δ.Σ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει: Θά πρέπει νά κάνουμε, πρὶν φύγουμε ἀπόψε ἀπ' ἐδῶ, ἓνα ἔντονον ψήφισμα πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι κτίζει σὲ ἄμμοιν κάνοντας ἔργα ἀνασυγκροτήσεως καὶ νά ἔχη τοὺς χημικοὺς σὲ τέτοια κατάστασι ἀπαθλιώσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βουρλάκου, πραγματικῶς εἶναι μιά παράλειψις ἀπὸ τὸ Συμβούλιον ὅτι δέν μπόρεσε μέχρι τώρα νά κάνῃ μιά Ἐπιτροπὴ νά μελετήσῃ τὸ θέμα. Ἄλλὰ πιστέψετε ὅτι εἶναι ἀποκαρδιωτικόν, καὶ λυποῦμαι πού σᾶς τὸ λέγω, νά μὴ βροῖσκη κανεὶς πολ-λὲς φορὲς πέντε-ἕξι ἀνθρώπους νά θέλουν μὲ ὄρεξιν νά ἀσχοληθοῦν μὲ ἓνα σοβαρὸ θέμα.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς συλλογικῆς συμβάσεως, νομίζω πάλιν ὅτι διὰ συμφωνιῶν θά λύσωμεν τὸ θέμα. Ὁ κ.

Δημητράτος έχει κατανόησιν· μπορεί να είναι πολύ άπησχολημένος και να μὴ βρῆκε καιρό, ἀλλὰ πάλιν διὰ τῆς Διοικήσεως, θὰ μπορέσουμε νὰ κάνουμε ὅ,τι κάνουμε. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ἀποσίδου νομίζω...

Ὁ κ. Πρόεδρος

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ἀποσίδου εἶναι ἀκριβῶς αὐτό. Μποροῦμε νὰ τὴν συμπεριλάβουμε εἰς τὸ ψήφισμα. Συμφωνεῖ ὁ κ. Ἀποσίδης. Ἐγκρίνεται οὕτω ἡ πρότασις συνδυαζομένη μετὰ τὸ ψήφισμα.

Ὁ κ. Νεῦρος

Τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον μᾶς ἔθιξε ὁ κ. Πάλλης, τῶν Ἰδιωτικῶν Χημικῶν Ἐργαστηρίων καὶ τῆς παρεμβολῆς τῶν συναδέλφων χημικῶν τοῦ Γ.Χ.Κ., τὸ Δ.Σ. πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα καὶ νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα αὐτὸ ἐν πλάτει. Ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς θὰ σᾶς πῇ ὠρισμένα πράγματα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος.

Ὁ κ. Καρνῆς

Ἐπενθυμίζων εἰς τὸν κ. Πάλλην ἓνα τμήμα τῆς λογοδοσίας, λέγει ὅτι τὸ Δ.Σ. εἶναι σὲ ἐπαφὴν μετὰ ὅλα τὰ κλαδικὰ Σωματεῖα. Εὐρίσκεται δὲ τελευταίως εἰς συνεργασίαν μετὰ τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίους χημικοὺς Ἀθηναίων—Πειραιῶς, πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των. Οἱ ἐπαγγελματίαι οὗτοι εὐρίσκονται εἰς τοιοῦτον ὄξυν ἀνταγωνισμὸν, ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὁ κ. Πάλλης ὡς εὐτυχέστερος ἐν Μυτιλήνῃ, πού ἔχει ἓνα μόνον ἀνταγωνιστήν. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω, λέγει ὁ κ. Καρνῆς, ποιῆς τιμὲς παίρνουν γιὰ τὶς ἀναλύσεις, πού ἴσως δὲν φθάνουν οὔτε γιὰ τὰ ὑλικά πού ξοδεύουνε. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἀπὸ ἓνα-δύο συσκέψεις πού ἔγιναν ἐν τῷ μεταξύ ἐξακαλουθοῦν νὰ ὑπάρχουν αὐτὲς οἱ νοοτροπίες μεταξὺ τῶν ἰδιωτικῶν Ἐργαστηρίων. Τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ γίνῃ νέα σύσκεψις καὶ σᾶς παρακαλῶ ἐλάτε καὶ σεῖς κ. Πάλλη νὰ ἰδῆτε πόσον πολλαπλὰ εἶναι τὰ θέματα πού ἀπασχολοῦν τοὺς χημικοὺς ἐπαγγελματίους, τὰ ὁποῖα συζητοῦνται αὐτὴν τὴν στιγμὴν μετὰ μίαν κατανόησιν τῶν περισσοτέρων καὶ μετὰ ἄρνησιν τῶν ὀλιγωτέρων εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν τῶν ζητημάτων.

Ὁ κ. Μπακόλας

Ἐρωτᾷ γιὰ τὶς ἐνέργειες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Βιομηχανίας.

Ὁ κ. Καρνῆς

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος, τὸ Συμβούλιον ἤδη μετὰ τὸ τέρας τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου καὶ τὰς ἀποφάσεις του, ἔχει χαράξῃ τὴ γραμμὴν τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ζητημάτων τῶν χημικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Δυστυχῶς δὲν βρῆκε κατανόησιν ἀπὸ τὸν πρῶτον Ὑπουργὸν καὶ τὸ ζήτημα εἶχε χρονίση. Εἰς τὸν νέον Ὑπουργὸν βρῆκε, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ Ἐνωσις μεγαλύτεραν κατανόησιν καὶ τὸ θέμα ἐλπίζω νὰ προωθηθῇ. Πάντως ἡ Ἐνωσις Χημικῶν ζητεῖ νὰ πάῃ ἐκεῖ.

Ὁ κ. Πρόεδρος

Αὐτὸ εἶναι παλαιότερον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ὑπουργοῦ κ. Μακκᾶ εἶχε προχωρήσῃ.

Ὁ κ. Εὐαγγελόπουλος

Ὅπως βλέπω εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τὰς ἡμέρας αὐτὰς οἱ Ἄγγλοι τύραννοι ἐξαπέλυσαν ἐν Κύρῳ πρωτοφανὲς κύμα τρομοκρατίας διὰ τῆς συλλήψεως 1000 Ἑλλήνων μεταφερθέντων εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων συγκαταλέγονται πλείστοι ἐπιστήμονες καὶ ἔγκριτοι πολῖται, ἱερεῖς κλπ. Ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνῃ, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐκδώσῃ ἀνάλογον ψήφισμα. Συμφωνεῖτε κ. Πρόεδρε;

Ὁ κ. Πρόεδρος

Συμφωνῶ ἀπολύτως, προτάσει ὅλων τῶν παρευρισκομένων νὰ ἐκδώσωμεν ψήφισμα στιγματίζον τὰς μεθόδους αὐτὰς τῆς βίας ἐναντίον τῶν ὑπερόχων ἀδελφῶν μας Κυπρίων, τῶν ὁποίων θαυμάζομεν τὸ φρόνημα, τὴν πίστιν καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὸν δίκαιον ἀγῶνα.

Κύριοι συνάδελφοι, πρὶν σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν βοήθειαν πού μοῦ δώσατε νὰ κάμωμεν τὴν πλέον σύντομον Γενικὴν Συνέλευσιν, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ «τυπικῶς» τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία ὑποτίθεται ἐκ τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως ὅτι ἐνεκρίθη.

Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει ὁμοφώνως τὴν πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου, ἀναθέτει δὲ εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως τὴν σύνταξιν καὶ ἀποστολὴν ὅπου δεῖ τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος ταύτης καὶ ψηφίσματος ἐντόνου διαμαρτυρίας διὰ τὴν κωλυσιεργίαν καὶ τὴν ἀποτελμάτωσιν τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος τῶν χημικῶν.

Ὁ κ. Πρόεδρος

Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ ἐλπίζω ἡ προσεχῆς Συνέλευσις ὅτι θὰ εἶναι πλουσιωτέρα εἰς ἀριθμὸν παρισταμένων.

Ὁ κ. Κανελλακόπουλος

Κύριε Πρόεδρε, δὲν ἠκούσαμεν ἔγκρισιν συστάσεως Ἐπιτροπῆς μελέτης τῶν θεμάτων ἀνεργίας καὶ ὑπερπαγγελματισμοῦ.

Ὁ κ. Πρόεδρος

Ἐνεκρίθη, ἀγαπητὲ συνάδελφε, οὐδενὸς διαφωνήσαντος.

Τὸ συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ψήφισμα διαμαρτυρίας διὰ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν Χημικῶν ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν κ. Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ, τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας, πρὸς ὅλα τὰ ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπευόμενα πολιτικὰ κόμματα, πρὸς τὸν Σύνδεσμον Ἑλλήνων Βιομηχάνων, τὴν Γ.Σ.Ε.Ε., τὸ Ε.Κ.Α. καὶ πρὸς ὅλας τὰς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένας ἐφημερίδας, ἔχει δὲ οὕτω :

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συνεληθούσα τὴν 25ην Ἰουλίου ἐ. ἐ. καὶ ἀκούσασα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἐτέρων μελῶν τῆς, λαβόντων εἰδικῶς τὸν λόγον ἵνα ἐκθέσωσι τὸ ζήτημα τοῦ μισθολο-

γίου τῶν μισθωτῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐκθεσάντων :

ὅτι, παρὰ τὰς ἤδη κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς τελευταίας συλλογικῆς συμβάσεως ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεις τῶν βιομηχανῶν πρὸς βελτίωσιν τῶν μισθολογικῶν ὄρων ταύτης πρὶν ἢ ἐκπνεύσῃ ἢ συμβατικῇ ἰσχύς τῆς, οὐδεμίαν εὐρον ἀπήχησιν αἱ προσπάθειαι τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐξουσιοδοτημένων χημικῶν πρὸς διαπραγμάτευσιν τοῦ ζητήματος τούτου καὶ μετὰ πάροδον ὀλοκλήρου ἔτι ἔτους ἀπὸ τῆς προκαθορισμένης λήξεως τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως.

ὅτι, χάρις ἀκριβῶς εἰς τοὺς χημικούς, ὡς στυλοβάτας τῶν ἐπιχειρήσεων, αἰσθητῶς ἠϋξήθη ὁ δείκτης τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ τὰ ἔσοδα συνεπῶς τῶν ἐπιχειρήσεων.

ὅτι, παρὰ ταῦτα, δι' ἐνεργειῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργοῖς Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας ἐπετεύχθη ἀναγκαστικὴ παράτασις τῆς εἰρημένης συμβάσεως πρὸς παρακώλυσιν τῆς νομίμου διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ

ὅτι, ταῦτα ἐμφανίζουν τοὺς Ἑλληνας βιομηχάνους ὡς κακοὺς ἐργοδότας καὶ εἰσηγητὰς γενικωτέρας σημασίας ἐπιζημιῶν ὑπουργικῶν μέτρων, ὁμοφώνως

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

Νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως νὰ διακηρῦξη ἀρμοδίως καὶ διὰ τοῦ τύπου τὴν δικαίαν διαμαρτυρίαν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, βασικῶν ὀργάνων πάσης προσπαθείας εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, διὰ τὴν παραγνώρισιν ἀνεγνωρισμένων καὶ συνομολογημένων δικαιωμάτων τῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1958

Κατ' ἐντολὴν τῆς Γ. Συνελεύσεως

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΙΡΩΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Τὸ συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ψήφισμα διὰ τὸ Κυπριακὸν ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Μακάριον καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον

τῆς Π.Ε.Α.Κ. Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ἔχει δὲ οὕτω :

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν, συνελθοῦσα τὴν 25ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. καὶ ἀκούσασα εἰδικῶς λαβόντων τὸν λόγον διακεκριμένων μελῶν τῆς, ἀναφερθέντων εἰς τὰς βρετανικὰς διώξεις τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων πατριῶν καὶ τὰς κατὰ πλῆθος συλλήψεις ὡς μέσου ἀντεκδικήσεως καὶ ὁμαδικῆς εὐθύνῃς συμφώνως πρὸς τὸ ἐκ τῆς χιτλερικῆς κατοχῆς προελθὸν καὶ παρὰ πάντων τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων καταδικασμένον σύστημα, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ κάμψωσι τὸ φρόνημα καὶ νὰ δουλώσωσι τὴν ψυχὴν τῶν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς Γῆς ἀγωνιστῶν τῆς Ἐλευθερίας, ὁμοφώνως

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

Νὰ διακηρυχθῇ ἀρμοδίως καὶ διὰ τοῦ τύπου :

Ἡ ἀγανάκτησις τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν διὰ τὰ ἀνελεύθερα μέτρα καὶ τὴν ἀποικιοκρατικὴν συμπεριφορὰν τῶν Ἀγγλῶν ἐναντι τῶν ὑπερόχων Κυπρίων ἀδελφῶν τῶν.

Ἡ θλίψις καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς τῶν διὰ τὴν ἰταμὴν περιφρόνησιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ΟΗΕ, χάριν τῶν ὁποίων ἐπολέμησαν καὶ πολεμῶσι πάντοτε ὁμοῦ μεθ' ὅλων τῶν τιμίων ἀνθρώπων καὶ τῶν εἰλικρινῶν ὑπερμάχων τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ ὑπερηφάνειά τῶν διὰ τοὺς ἀδελφούς τῶν Κυπρίους, ἐπιδείξαντας ἀνυπέβλητον σθένος καὶ προσήλωσιν πρὸς τὰς Ἀρχὰς, τὰς ὁποίας οἱ πρόγονοὶ τῶν ἀρχαιοθεν ἐδίδαν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ πραγματικὸς πολιτισμὸς. Καὶ

Ἡ πίστις τῶν εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων πρὸς αὐτοδιάθεσιν, ὑπὲρ πᾶν ἐμπόδιον καὶ οἰανδήποτε βαρβαρότητα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1958

Ἐντολῇ Γενικῆς Συνελεύσεως

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΙΡΩΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Έπιστημονική διάλεξις

Τὴν 26ην Αὐγούστου ἔ.ἔ. εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν, ὤμιλησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Σικάγῳ τῶν ΗΠΑ, Βιοχημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Mount Sinai Medical Research Foundation, καθηγητῆς κ. Σπύρος Ἀλιβιζάτος, ἐπὶ τοῦ θέματος: «Μηχανισμὸς τῶν βιολογικῶν ἀντιδράσεων τῆς ἱσταμίνης».

Ἡ διάλεξις περιστράφη περὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐργασίαν τοῦ ὀμιλητοῦ, καθ' ἣν, τῇ ἐπιδράσει διφωσφοροπυριδινάσης (DPNase) περιεχομένης εἰς καθορισθὲν παρασκευάσμα σπληνὸς βοός, τὸ ἐκ νικοτιναμιδίου μέρος τοῦ συνενζύμου I (DPN), ἀντικαθίσταται μὴ ἀντιστρεπτός ὑπὸ ἱσταμίνης, προκύπτωντος οὕτω νέου δινουκλεοτιδίου τῆς ἀδενίνης καὶ τῆς ἱσταμίνης.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς εὐρείας διαδόσεως τῶν διφωσφοροπυριδινάσων, τύπου γλυκόζιδάσης, εἰς τοὺς ζωικοὺς ἰστούς, καθίσταται λίαν πιθανὸν ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀντίδρασις ἐμπλέκεται εἰς τὸν μηχανισμόν τοῦ ἀναφυλακτικοῦ Shock καὶ τῶν ἄλλων βιολογικῶν ἀντιδράσεων, εἰς τὰς ὁποίας φαίνεται ὅτι λαμβάνει μέρος ἡ ἱσταμίνη.

Νέα ἀπὸ τὴν Βιομηχανίαν

Εὐθηνὸν προστατευτικὸν κατὰ τὰς σκωρίας μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν. Ἡ ἐταιρεία Schering A. G., Βερολίνου ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν τῆς σειρᾶν παρασκευασμάτων ὑπὸ τὸ ὄνομα «Tridur», κατάλληλα διὰ τὴν προστασίαν μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν ἐκ ψευδαργύρου, ἀλουμινίου, μαγνησίου κλπ. Αἱ ἐπικαλύψεις μὲ «Tridur» εἶναι διαφανεῖς, ὑποκίτριναί, ὑαλώδεις καὶ καθιστοῦν τὰς μεταλλικὰς ἐπιφάνειάς δεκαπλασίως τῆς ὑάλου ἀνθεκτικὰς εἰς τὴν σκωρίαν. Τὸ δὲ μεγαλύτερον πλεονέκτημα αὐτῶν εἶναι ὅτι ἡ ἀξία τῶν εἶναι χαμηλὴ.

Νέον σκληρὸν μέταλλον ὑπὸ μορφὴν κόνεως προσφέρεται ὑπὸ τῆς ἑταιρείας «Colmonoy Corp.» Detroit ὑπὸ τὸ ὄνομα «Colmonoy No 75». Τὸ νέον προϊόν εἶναι κράμμα νικελίου μὲ προσθήκην καρβιδίου τοῦ βολφραμίου καὶ βοριδίου τοῦ χρωμίου.

Ε. Δηλάρη

Politone Text. Manuf., 84, 81a (1958).— Νέος τύπος συνθετικοῦ καουτσούκ προϊόν τῆς ἐταιρείας Dunlop, μὲ βάσιν τὸ βουταδιένιον. Ἔχει μεγάλην ἀντοχὴν εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἐλαίων καὶ εἰς τὴν θερμότητα. Εἶναι κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν μὴ ὕφαντῶν ὕφασμάτων, τὴν κατεργασίαν τοῦ δέρματος, ὡς πλαστικοποιητῆς συνθετικῶν ρητινῶν κλπ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ὁμολογῶ πῶς μὲ πολλὴ λύπη παρακολουθῶ τις ἀντεγκλήσεις μεταξὺ συναδέλφων, οἱ ὁποῖες μάλιστα τὸν τελευταῖο καιρὸ, ξαναπαίρνουν ζωηρὴ μορφή. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι κάτι δὲν πάει καλά, γιὰ νὰ ὑπάρχουν τέ-

στερεαὶ μελάναι μὴ φθειρούσαι τὰ χαλύβδινα σφαιρίδια τῶν στυλογράφων: C. M. F. Bolvin, B. F. 1025333. Ἀπεδείχθη ὅτι στερεαὶ μελάναι περιέχουσαι 20 % ἑνδεκανικὸν ὀξὺ ἢ ἄλλα κλάσματα λιπαρῶν ὀξέων πλούσια εἰς ἑνδεκανικὸν ὀξὺ δὲν προσβάλλουν τὰ σφαιρίδια τῶν στυλογράφων στερεᾶς μελάνης.

Ἡ βιομηχανία χρωμάτων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν J.S.D.C. 74, 551 (1958).— Ἡ παραγωγή χρωμάτων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν ἠδξήθη ἀπὸ 8 400 τ. τὸ 1913 (παραγωγή ὀφειλομένη κυρίως εἰς παραρτήματα γερμανικῶν βιομηχανιῶν) εἰς 43 000 τ. τὸ 1955 καὶ 77 000 τ. τὸ 1956. Ἐκ τῆς συνολικῆς παραγωγῆς τὰ 45 % ἀντιπροσωπεύουν μέλαν τοῦ θεοίου, τὰ 15 % ἄλλα χρωστικά καὶ τὰ 36 % ἀζωχρώματα. Τὰ ἀπ' εὐθείας βάφοντα τὸν βάμβακα χρώματα ἀποτελοῦν τὰ 60 % τῶν ἀζωχρωμάτων. Ἡ ὑφαντουργία καταναλίσκει τὰ 75 % τοῦ συνόλου τῆς παραγωγῆς—διὰ τὴν βαφὴν βάμβακος 55 %, ἐρίου 15 %, πλεκτῶν 5 % καὶ μετὰξυ 1 %.

Α. Βασιλειάδης

Ἀποφάσεις τοῦ Α.Χ.Σ.

Ἀπεστάλησαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους αἱ ὑπ' ἀριθ. 966, 1068/24-6-58 «περὶ συστάσεως πλεκτῶν κηρίων» καὶ 1474δς/24-6-58 «περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1474/1957 ἀποφάσεως περὶ τῶν ὄρων, οὗς δέον νὰ πληροῖ τὸ διὰ τὴν στίλβωσιν τῆς Σουλτανίνας σταφίδος χρησιμοποιούμενον, παραφινέλαιον ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ζ.Μ.Ξ.

Κίνησις Βιβλιοθήκης

Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιβλιοθήκης τῆς Ε.Ε.Χ. ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ ἀπὸ τῶν σιγηλῶν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Κων. Νεῦρον διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προσφορὰν πρὸς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἐνώσεως τῶν κάτωθι περιοδικῶν:

1) Chemical Abstracts: 45 τόμοι τῶν ἐτῶν 1949 ἕως 1955.

2) Journal of American Chemical Society: 30 τόμοι τῶν ἰδίων ἐτῶν.

Διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἐνώσεως πλουτίζεται διὰ δύο ἐκ τῶν πλέον ἐγκύρων καὶ χρησιμωτάτων περιοδικῶν.

Ἐλπίζομεν εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα νὰ κατορθωθῇ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω δύο σειρῶν καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1955-1958.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιβλιοθήκης

τοῖς ἐκδηλώσεις στὴν μεγαλειώδη ἐποχὴ μας, στὴν ἐποχὴ τῶν τόσων νικῶν τοῦ Ἀνθρώπου στὸ πεδίο τῆς κατακτῆσεως τῆς φύσεως. Πρέπει νὰ ἐξαρθοῦμε στὸ ὕψος τῶν Καιρῶν μας καὶ νὰ προσπαθήσουμε νὰ νοιώσουμε τὴν πραγματικότητά ἔτσι ὅπως εἶναι.

Ἄς προσπαθήσουμε λοιπὸν νὰ ἰδοῦμε αὐτὴν τὴν Ἀλήθεια ὅπως τὴν ζοῦμε καθημερινά. Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι Χημικοὶ καὶ Μηχανικοὶ ἐργάζονται, χωρὶς καμμιά διάκριση, σ' ὅλες τὶς ἐργασίες ποὺ παρουσιάζονται στὴν Ἑλληνικὴ Οἰκονομία: Δημοσίαι Ὑπηρεσίαι, Ὁργανισμοὶ Δημοσίου Δικαίου, βιομηχανία κλπ. Ἐργάζονται κοντὰ - κοντὰ, στὸν ἴδιο πάγκο, στὸ ἴδιο ἐργοστάσιο καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε πῶς διακρίθηκαν στὴν ἐργαστηριακὴ ἔρευνα τόσο Χημικοὶ Μηχανικοὶ ὅσο καὶ Χημικοὶ, τὸ ἴδιο καὶ στὴν βιομηχανικὴ παραγωγή. Στὴν ἐπιτυχία τοῦ καθενός, στὸν κλάδο μὲ τὸν ὁποῖο ἀσχολήθηκε, ἔπαιξε τὸν σπουδαιότερο ρόλο ἡ ἔφεση πρὸς τὴν δημιουργία, τὸ ἀνήσυχον πνεῦμα, ἡ ἐργατικότητα, ἡ συναίσθηση ἐδῶνης τοῦ ἐπιστήμονος. Ἐξ ἄλλου γιὰ τὴν βιομηχανία καὶ γιὰ τὰ Ἰνστιτοῦτα Ἐρευνῶν στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουμε δυστυχῶς ἀκόμα φθάσει στὸ σημεῖο νὰ ζητοῦμε στενὲς ἐιδικότητες Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα, βροντοφωνάζει πῶς τὰ θέματα ἀπασχολήσεώς μας σήμερα εἶναι κοινά, ἐπὶ τῇ βάσει ποιᾶς λογικῆς θὰ ζητήσουν οἱ μὲν ἢ οἱ δὲ ἰδιαίτερη μεταχείριση; Πρέπει ὅλοι κάτι τέτοιο νὰ τὸ ἀποποιηθοῦμε.

Ἐρχόμαστε τώρα στὴν πολὺ κακὴ ἀντίληψη, καὶ ποὺ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε, πᾶμε νὰ παραδεχθοῦμε, ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ Χημικοῦ τῆς παραγωγῆς εἶναι πιό... ἀκριβὴ ἀπὸ ἐκείνη τοῦ ἐργοστασίου. Ἐδῶ βρίσκεται μία παγίδα ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σὲ μιὰ καταστροφικὴ νοοτροπία.

Πρέπει νὰ πιστέψουμε ἀκραδάντως πῶς τὸ ἐργαστήριο, ἡ ἔρευνα, εἶναι παραγωγικὴ ἐργασία ὅσο καὶ ἡ ἐργασία στὴν Βιομηχανία. Δὲν ὑπάρχει ἀνωτέρα ἢ κατωτέρα ἐργασία. Καὶ οἱ δύο εἶναι ἀπαραίτητες, εἶναι παραγωγικές. Ἐὰν διεμορφώθῃ μία ἄλλη κατάστασις εἰς τὴν Οἰκονομία μας δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὴν θεωρήσουμε σωστὴ. Τουναντίον πρέπει νὰ ἐργασθῶμε ὅλοι μας γιὰ νὰ ἐκλείψῃ αὐτὸς ὁ διαφορισμός, διὰ νὰ εἶναι δυνατὸν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ Ἰνστιτοῦτα Ἐρευνῶν νὰ ἀποδώσουν σοβαρὸ ἔργο.

Ἐχοντας ὡς βάσεις:

- 1) Ὅτι ὅλοι μας, ἀνεξαρτήτως Σχολῆς, ἐργαζόμεθα κοινὸ ἔργο,
- 2) Ὅτι παραγωγικὴ ἐργασία εἶναι καὶ ἡ ἐρευνητικὴ καὶ συμφωνήσουμε σ' αὐτές, μπορούμε πιά ἀγαπημένοι καὶ μὲ ἀλληλοεκτίμησιν νὰ συσχεθῶμε καὶ νὰ προτείνουμε τί πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὸ ἐξῆς.

Ἡ βιομηχανία μας ἀκολουθεῖ, ἀν καὶ κάπως σιγά, μιὰ ἀνοδικὴ πορεία ὅπως οἱ βιομηχανίες σ' ὅλο τὸν Κόσμο. Ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται, κατὰ σοβαρὸ ποσοστὸ, νὰ ἐργασθῶμε γι' αὐτὴν τὴν ἄνοδο, εἴτε εἴμαστε δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὅποτε δὲν θὰ ἀπορροφηθῶμε ἀπὸ τὴν γραφειοκρατικὴ μηχανή, ἀλλὰ θὰ διατηρήσουμε τὴν ζωτικότητά μας γιὰ τὸν ἀντικειμενικὸ καὶ μόνον σκοπὸ, εἴτε εἴμαστε στὴ βιομηχανία, ὅποτε καθημερινὰ πρέπει νὰ σκεπτόμεθα τί θὰ κάνουμε γιὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, τὴν καλλιτέρευση τῆς ποιότητος, τὴν μείωσιν τοῦ κόστους κλπ. Διὰ νὰ εἴμεθα εὐλικρινεῖς πρέπει νὰ παραδεχθῶμε πῶς δὲν εἴμαστε πάντοτε συνεπεῖς μὲ τὶς ἀρχές αὐτές.

Καὶ στὴν πορεία αὐτὴ μαζί μὲ τὴν ἄνοδο τῆς στάθμης τῶν ἀντικειμενικῶν μας σκοπῶν θὰ πεισθῶμε ὅλοι ὅτι χρειάζεται νὰ ἀποκτήσουμε στὶς Σχολές μας κάποια εἰδικότητα, ἀνάλογα μὲ τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ καλύψουμε. Ὡς σοβαροὶ καὶ ἀξιοὶ ἐπιστήμονες θὰ θέσουμε τὸ πρόγραμμα ποὺ θὰ καλύψῃ κάθε Σχολὴ ἀνάλογα μὲ τὴν ἀναπόκρισιν ποὺ προσδοκοῦμε.

Πρέπει νὰ αἰσθανθῶμε ὅτι σὲ τίποτα δὲν ὀφείλει ὁ ἐγωισμὸς ἐνὸς ἐκάστου. Ἐχουμε σοβαρότερα ἔργα νὰ ἐκτελέσουμε. Ἡ πατρίδα μας κινδυνεύει νὰ γίνῃ ὁ οὐραγὸς τῆς Εὐρώπης στὴν Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξιν. Πρέπει νὰ συμμετέχουμε ἐνεργητικότερα στὶς προσπάθειες γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν, γιὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἔδαφικοῦ καὶ ἐργασιακοῦ μας δυναμικοῦ. Τὸ περιοδικὸν μας νὰ γίνῃ ζωντανώτερο. Κοντὰ στὶς πολὺ ἐξαιρετικὲς θεωρητικὲς ἐργασίες νὰ ἀσχολῆται καὶ μὲ τὰ σύγχρονα ζωντανὰ προβλήματα. Πρέπει νὰ συμφωνήσουμε ὅτι, θέματα καθαρῶς ἰδικά μας, συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται χωρὶς τὴν παρουσία μας. Αὐτὸ βεβαίως εἶναι κακὸ, τὸ χειρότερο ὅμως εἶναι ὅτι δὲν διαμαρτυροῦμεθα, τὸ περιοδικὸν μας σιωπᾶ, σὰ νὰ ἐκδίδεται σ' ἄλλη χώρα.

Τὸ γράμμα αὐτὸ θὰ ἔχῃ ἐπιτύχει τὸν σκοπὸν του, ἐὰν βρῆ ἀπήχησιν καὶ σ' ἄλλους συναδέλφους, ὥστε ἐνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι νὰ δώσουμε τὰ χέρια καὶ νὰ πάρουμε πιὸ ἐνεργὸ μέρος στὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Πατρίδας μας. Ἐὰν γίνῃ αὐτὸ τότε θὰ βροῦμε λύσιν καὶ γιὰ τὰ μερικώτερα ἀτομικὰ μας προβλήματα.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς
ΟΡΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
Χημικὸς Μηχανικὸς

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ:

Τυπογραφεῖον ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΟΥΔΕΛΗ, Εὐριπίδου 92 — Ἀθήναι
Προϊστ. τυπογρ. ΚΩΝΣΤ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ, Γανοχώρων 41 — Νίκαια